

י"ח אייר תשנ"ז

תשובה יב

בזה אני רוצה להודיע שהאשה
אינה אשת איש ויש לה רשות
ממני להתנסה לכל גבר די תיצביין ואנש לא ימחה בידה מן יומא דנן ולעולם והיא
מותרת לכל אדם. וקדושין עם
זם בטלים והם מקח
טעות וגם אדעתא דהכי לא התקדשה ולא אינסבא.

בברכת התורה

משה

י"ח אייר תשנ"ז

May 25, 1997

I hereby certify that

is not a married woman according to Hallacha and her marriage to

is null and void and never existed. She has my permission to
remarry any man she chooses.

בכבוד התורה

משה

תשובה י"ב

העובדה לפי האשה

בעלי מטוהף אין לו שכל ישר פעם רוצה דבר ופעם שניה הוא חפץ ההפך הוא תמיד
רגזן וכועס וכל מה שעושים למלאת רצונו לא משביע רצונו. כך היה בחתונה
הראשונה עם אשתו הראשונה וכך הוא היה אתי.

הוא ונמיד במצב רוח רע

depressed.

וכמה פעמים הוא אמר וכתב שיהרוג אותי ואת ילדינו וגם יאבד את עצמו לדעת.

וגם ניסה לחנוק אותי ואיים שיהרוג אותי אחרי שקבלתי ממנו נמכות רצה.

כך היה עם אשתו ראשונה וכך היה אתי דבר שבשום פנים ואופן לא ידעתי כשיצאתי

אתו הוא לא סיפר לי ולא ידעתי על המצב רוח הרע של בעלי ואם הייתי יודעת על מצב הרוח שלבעלי ועל השגעונות שלו בנשואין הראשונים ושהמצב רוח של ישגעון עדיין אתו בלי שום ספק שלא הייתי מתחתנת אתו. יש לבעלי .

a split personality , he is Mr. Hide and Dr. Jekyll.

הוא מר. הייד ודר. דזעקעל. זה נתגלה אחרי שהייתי בהריון השני עם בני. הוא הכחיש בתחילת העבור שבני ממנו, הוא הוציא שם רע עלי שהריתי לאזנונים שהיה לי יחסי מין עם גברים אחרים. והיו לנו מריבות תמיד עד שכמעט יצאתי מדעתי וברשותו הלכתי לכמה ימים לבית הורי לנוח ולקבל כחות חדשים כדי לסבול הצרות איתו. ובסוף הזמן שקבענו שאני אשאר בבית אבא ואמא החלטנו שבעלי יבוא לבית אבי לקחת אותי ואת בתי הביתה. במקום לבא לקחת אותנו טלפן שהוא בעצמו החליט לגמור הנשואין ושאני אשאר אצל הורי.

כשבאתי בעצמי הביתה לקחת דברים שלנו, בעלי החליף את המנעול. למחרת באתי עם שוטר, בעלי היה בבית ופתח הדלת אז ראיתי שכל הבגדים שלי ושל בתי היו חסרים. הוא גם לקח מיטה של בתי וגם העגלה של בתי, הוא הודה שמכר כל הדברים וגם הודה שמכר הרהיטים, כל הדברים שקנינו בשותפות או שקניתי מהכסף שלי או שהמשפחה שלי נתנו במתנות.

כששאלתי את בעלי מדוע עשה הדברים האלה ולקח את הבגדים והחפצים של התינוקת ענה בעזות שהוא יכול לעשות כל מה שהוא רוצה. ואם הדברים האלה לא מוצאים חן בעיני אני יכולה לעשות כל מה שאני רוצה שהוא לא מתחשב בדעתי. ודבר פשוט שהוא לא רוצה עוד באחריות של חיי נשואין וממילא הוא נטל. זאת לחטוף מה שנשאר מן נכסי נשואין בלי לטול בחשבון אם מעשיו מרעים לאשתו ובתו. כל הכסף שלו מן העבודה הוא שם בחשבון של בתו מן הנשואים הראשונים.

ומזמן שהכריח אותי לעזוב הבית לא נתן לי פרוטה בשבילי או כשביל בתי ובני, או בשביל הרופא נשים שעסק בהריוני.

קבלתי עליו בבתי דין של תורה ובעלי סרב לבא לדין תורה. קבלתי התר של רבנים לקבול עליו בבית משפט של ערכאות לגרושין מטעם ערכאות ותמיכה בשבילי ובשביל בתי ובשביל התנוק החדש. והבית דין של ערכאות קבעו שהוא צריך לשלם לי בשביל שני הילדים \$ 600.00 לחודש וגם מנו אותי להיות אפוטרופוס לשני ילדי וגם בטלו הנשואין על ידי גרושים של ערכאות.

בעלי סרב לגרש אותי בדין תורה ואומר שלעולם לא יתן לי גט. כל הזמן שעזב אותי ואת ילדי הוא רועה זונות. יש לי תמונות שהוא בא לבית אשה אחת בערב ועוזב בבקר. וגם שכרתי חוקר - בלש פרטי והוא כתב שבעלי גר עם אשה אחת גרושה. אבל בכל זאת הוא מסרב לגרש אותי וזה במשך ארבע שנים שאני עגונה וצעקתי עולה השמימה ואין מושיע שום רב אינו עושה שום דבר. בעלי מצפצף על כולם. פרסמו שמו בעתון דגואיש פרעס שהוא תחת סרוב ובעלי מצפצף על כולם. יש לו חברים משוגעים כמוהו וכולם עושים קנוניה לקחת פלגשים ולמרוד בנשים שלהם ולא לגרש אותם לעולם. והוא ומקצת חבריו מטלפנים ומשתמשים בשמות מזויפים ובמספר טלפונים מזויפים כדי שלא יכירו מי מטלפן לחפש ידיעות פרטיות ביאנשים אחרים וגם לקבל מספר טלפון של בחורחת לצאת אתם. ומסתמה אני משער כדי שיהיו להם יחסי מין אתם לפתות אותן או לאנסן. ויש לי עדים על מקרה כזה.

פסק הלכה

הבעל נחשב לחולה רוח ואפילו אם כמה פעמים או זמנים הוא מתנהג כבריא ופקח.

אבל איש כזה לפי שיטת הרמב"ם וגדולים שפוסקים כמותו הוא נחשב כמשוגע ולא תופסים קדושין או לכל היותר תופסים רק מדרבנן עיין אבן העזר סימן מ"ד בית יוסף סק ב ועיין רמא שם ועיין בית שמואל סק ג וסק ד וגם סימן קכא סק ג בבית שמואל וגם בחות דעת בספר תורת גיטין סק ד וגם באגרת משה אבן העזר הלך ג סימן —

ואם הוא לא שוטה הוא אכזר ורשע גמור ואי אפשר לגור עם נחש בכפיפה אחת. שהוא השליך את אשתו מן הבית והוא מורד בתשמיש ופרנסה. מה שהוא משלם על ידי כפיית ערכאות זה רק בשביל הילדים. וממילא כופים בעל כזה עד שתצא נפשו ועיין אבן העזר סימן קנד בריש הסימן וגם עיין שם סימן ע ופתחי תשובה שם בשם בית מאיר וחתם סופר אבן העזר סימן קלא דכופין בשוטים להוציא את אשתו כבית יוסף ורמבם דבעל שמורד בתשמיש לכל הדעות כופים עד שתצא נפשו. וגם עיין אבן העזר בסוף סימן עו וקנד בריש הסימן.

ובפרט שהוציא לעז על אשתו שהיה לה יחסי מין עם גברים אחרים שוי אנפשא חתיכה דאיסורא והיא אסורה עליו. ולפי דעת הרמב"ם בפירוש המשניות כתובות פרק ראשון דף יג ד"ה היא אומרת מוכת עץ אני והוא אומר לא כי אלא דרוסת איש כופים לבעל כזה להוציא בשוטים, עד שתצא נפשו.

אם הבעל כוען שאשתו זנתה אם כן שויה על עצמו חתיכה דאיסורא והיא אסורה עליו וכופים אותו להוציאה עיין רמבם פירוש משניות כתובות פרק א דף יג עמ א וגם עיין חדושי חותם סופר נדרים דף פט: וצ. דאין נפקא מינא אם האשה באמת זנתה ואסורא לבעלה ואף שהיא פשעה וגרמה לעצמה כל הצער מכל מקום עכשיו כופים לבעל ליתן לה גט, ממדת סדום דזה נהנה וזה לא חסר. והתוספות ריש זבחים דכתוב שמה דאם היא זנתה וגרמה לעצמה כל הצער דלא כופים לבעל להוציאה זה

דוקא אם האשה לא מבקשת גט. ועיין אוצר הפוסקים בסוף הספר על סימן יא תשובה מאהל יצחק דמביא תשובה מרב עקיבא אייגר. אבל אם היא מבקשת גט והבעל מסרב אז כופים אותו בשוטים ועכשיו דלא יכולים לכופו אם כן הקדושים בטלים מטעם דאדעתא דהכי לא התקדשה כמו שכתבנו ועיין פסקי דין רבניים כרך א דפים __ וכרך ד דפים מענין זה.

ובפרט לשיטת הריטבא דפוסק שלא כהרמבם הלכות אשות פרק כד סק יח דצריך שני עדים כדי לכופו לבעל וזה דוקא אם האשה לא מבקשת גט אבל אם היא מבקשת גט אפילו בלי שני עדים כופים לבעל. והריטבא פוסק דאפילו בלי שני עדים יכולים לכופו לבעל אפילו אם רק יש טעמים אחרים שלפיהם אסור לבעל להשאר עם אשתו. ואם אסור מפני ששויה על עצמה חתיכה דאסורא אם כן מדוע יצער אותה יותר. וכאן כל שכן דאם אפילו במקום שהיא פשעה נגדו ויש עד אחד או שהיא הודתה שזנתה וגם נתיחדה עם גבר זר והיא גרמה לעצמה כופים לבעל לגרשה על אחת כמה וכמה כשהבעל שויה על עצמו חתיכה דאסורא דכל שכן דכופים לבעל לגרש אשתו ולכן כאן שאין כח בית דין לכופו אמרינן דאדעתא דהכי לא התקדשה ולכן הקדושין של האשה מינה בת אנשעל עם יהודה אריה בן שמואל יצחק הם בטלים.

וגם הוא רועה זונות ויש עדים על זה. ואיתא באבן העזר סימן קנד בריש הסימן ובערוך השולחן קנד סק א דבענין כזה כופים לבעל להוציא עד שתצא נפשו. וגם סרב לבא לדין תורה וגם סרב לשמוע לקול בית דין לגרש אשתו אם הוא עבריין וגם על זה כופים אותו עד שתצא נפשו.

ובכל מקום שאין בית דין יכול לכופו כבר פסק האגרת משה אבן העזר סוף סימן עט דאדעתא דהכי לא התקדשה ולא אינסבא שתשאר עגונה כל ימיה. וכן פסקו העין יצחק סימן כד וסימן לח והרב רב משה צוייג באהל משה חלק ב סימן קכג והדברי

אליהו סימן מח פסקו שבאופן כזה אמרין שהקדושין בטלין. ועיין כל התשובות שכתבתי ליותר הסברים.

ובפרט שאין עדים נמצאים שהקדושים בכלל נעשו.

ואם כן עיין תשובה יא שהארכתי שבאופן כזה אם האשה מתקדשת לשני לא תצא ממנו והולד מהשני כשר וזה דעת רב האי גאון דמביאו המגיד משנה הלכות גרושין פרק י סק ב, בית שמואל באבן העזר סימן לא סק ד ובית שמואל שם סק ח, ט. אחיעזר סימן ו סק ד וגם דעת שב שמעתתא סימן ו סק טו וגם דעת רבי עקיבא אייגר קכו וגם דעת יביע אומר חלק ז סק ו ועיין תשובה יא לאריכות בענין זה.

ולכן האשה מינה בת אנשעל יהושע מותרת לכל גבר די תיצבייין והקדושין עם בעלה יהודה בן שמואל הם בטלים כעפרא דארעא ההתר רק בשביל האשה. בעלה תחת חרם רבנו גרשון ואסור לו להתחתן עד שיפטר אשתו בגט כריתות כדת משה וישראל.

משה

ואף אם העדים היו כאן אומדנא דמאה אחוז שלא היו זוכרים את תאריך החתונה ולכן הם פסולים. עיין רמא אבן העזר סימן מב ופתחי תשובה שם ועיין יביע אומר חלק ג סק ח בסוף ועיין פסקי דין רבניים כרך...

וגם בזמן החופה לא יחדו עדים וגם לא פסלו עדים אחרים חוץ מן עדי יחוד ולכן לפי דעת אבן העזר סימן מב כל העדים פסולים מטעם עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה

וכן פסק הפתחי תשובה שם משם כמה גדולים וכן פסק השך חושן משפט סימן לו
 וכן פסק יביע אומר חלק ג סימן ח, וגם בפסקי רבנים כרך 10 דף 330 __ ועיין
 כרך 10 דף 330 שאם עדים לא זוכרים התאריך של הקדושין הקדושים בטלים. ועיין
 בתשובות שכבר כתבתי. תשובה א-יא שכתבתי בענין זה.

משה

עוד סניף להתיר האשה. האשה יפיפיה וצעירה ואם איש עוזב יפיפיה כמוה הוא
 ממש משוגע שאין קדושין תופסים בו למפרע או לכל היותר הם נזדרבנן כמו שכתבנו
 ופסקינן כאן נמצא כאן היה. כמו שפוסק הרמא באבן העזר סימן לא סק ד בסוף
 שמביאו הטור שם.

והבית שמואל אבן העזר לא סק ד ברמא. מביא הבית שמואל שיטת רמה ששה
 הכסף עכשיו אומרים שכן היה שוה בזמן הקדושין משום דאומרים כאן נמצא כאן
 היה. או הוא רשע גמור כמו שכתבנו לעיל מפני שמרד מתשמיש ופרנסה שכופים לגרש
 בשוטים.

ועוד סניף האשה אומרת מאוס עלי וכבר עברו ארבע שנים שהם נפרדים ופסק היביע
 אומר בחלק ג סימן יח וכן פסק הציץ אליעזר חלק ה סימן כו שאם אשה אומרת
 מאוס עלי ונותנת אמתלא לדבריה ונפרדו שנה ולכל היוונו שנתיים מביאים מגדולי
 פוסקים דכופים לבעל עד שתצא נפשו לשחרר אשתו ולגרשה.

וכן פסק רמא יורה דעה סימן רכח סק כ וכן פסק הנודע ביהודה עיין פתחי תשובה

שם ובמקום שלא יכולים לכופ אומרים שעל דעתא דהכי לא התקדשה ולכן האשה מינה בת אנשעל יהושע מותרת לכל גבר די תיצביין וקדושין עם יהודה אריה בן שמואל יצחק הם בטלים דאדעתא דהכי לא התקדשה ולא אינסבא.

משה

ויש עוד סניף להתיר האשה ממה שכתב הרמא אבן העזר סימן מב סק ה אבל בקידושין דרבנן ועדים פסולים מדרבנן אין חוששין לקדושין כלל וב"י בשם הרשבץ (בתשובה) וכותב הפתחי תשובה סק כה מתשובת רבינו עקיבא אייגר ס צד שהביא מתשובת שב יעקב ס כא שיצא לדון בדבר 1 דבקדושי כסף 2 ובעדות קרובים מהאם אין לחוש כי יש כמה דעות בפוסקים אחרונים בזה אם דעת הרמבם דכל הנלמד מ"ג מדות כל דיניו כמצוה דרבנן אז אם רק קוראין מדרבנן מחמת שאין חשובים כתריג מצוות אבל כל דיניו ממש מדאורייתא ובשך האריך בזה והוכיח דהוי כפסולי דאורייתא. עיין שך אבן העזר סימן מב סק טז וממילא יש ספק בקדושי כסף אם זה תופס מדאורייתא או רק מדרבנן.

ועיין כסף משנה לחם משנה ומגיד משנה על רמבם הלכות אישות פרק א הלכה ב שמביא דעות שאם מקדש בכסף דהאשה אסורה רק מדרבנן. ועיין ספר המצוות שורש ב שהרמבם סובר שקדושי כסף הם רק דרבנן וכן סובר הרמבן בדעת הרמבם.

אם כן אין צריך גט, ממה נפשך אי הויעדות קדושין פסולי עדות מקרובי האם והוי כפסולי דאורייתא בודאי לא צריך גט, ואי הוי כפסולי דרבנן הוי הקדושין מדרבנן מטעם דכסף תופס רק מדרבנן ומטעם הנ"ל דכל הנלמד מ"ג מדות הוי ממש כדרבנן א"כ גם קדושי כסף דנלמד בגזרה שווה מקיחה קיחה הוי דרבנן והוי דרבנן והוי

כמקדש קדושי דרבנן ובפסולי עדות דרבנן ולא חייש לה לקדושין כמו שכתב הרמא
 באבן העזר ס מב עכ"ד

וכן כאן דעובדא שלנו היה קדושי כסף ולשיטת רמבם. בשרשי של ספר המצוות שורש
 ב הקדושין הם מדרבנן וכן פוסק הרמבם בהלכות אשות פרק א וכן פסקו רבותיו של
 רשי בכתובות דף ג'. דרשי ד"ה שוונה רבנן לבעילתו וגם פה היו הרבה קרובים של
 האב וגם של האם בזמן החופה שהם פסולים לשיטת רמבן ורשבא מדאורייתא אפילו
 קרובי האם וכל שכן קרובי האב הם פסולי דאורייתא אפילו לשיטת הרמבם - וכל
 שכן לכל הדעות. ואם כן עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה. וגם הקדושים של כסף
 לרמבם. ורבותיו של רשי הם רק מדרבנן אם כן אין כאן קדושין כלל לפי רמא אבן
 העזר סימן מד סק ה בסוף וכמו שבארנו שמעולם לא יחדו עדים שרק עדים כשרים
 יהיו עדי קדושין. וגם העדים לא זוכרים תאריך של הקדושין ולכן הם פסולים מטעם
 שלא יכולים להזים אותם אם זנתה אשה בזמן הקדושין ואף אם היום לא דנים דיני
 נפשות אבל הלכה עומדת בתוקפה ואפילו לאותם זעות שלא צייכים דרישה וחקירה
 אבל אם כן דרשו וחקרו והעדים לא יודעים תאריך של הקדושין הם פסולים. ועיין
 יביע אומר חלק ג סימן ח.

וכאן אף אחד מן העדים שהיה בזמן החתונה לא זכר תאריך של הקדושין ואם כן
 אף לשיטת חתם סופר באבן העזר סימן ק. דיכולים להצטרף לאחרים שהיו בזמן
 החופה אף אם לא יחדו אותם לעדים ולא ראו החופה וכמו שנשמע כן מרמא אבן
 העזר סימן מב סק ד ואפילו ייחד עדים יכולים אחרים שראו המעשה להעיד עכ"ל
 ולפי הנודע ביחודה אבן העזר סימן ק אפילו לא ראו המעשה רק ידעו מן המעשה
 זה מספיק עכ"ל אבל כל זה אמת רק אם יכולים להעיד כמו שאר עדים זאת אומרת
 הם זוכרים התאריך של הקדושין אבל אם הם לא זוכרים התאריך אז לפי כל הדעות

הם פסולים. ובפרט בכסף קדושין לרמבם. ולרבותיו של רשי הם רק מדרבנן אם כן לפי שיטת רמא אבן העזר מב סק ה בסוף אין חוששין לקדושין כלל ובצירוף כל הספקות שכתבנו לא הוי קדושין מעולם. ובפרט לדעת טז אבן העזר סימן יז סק טו וגם טז יורה דעה סימן רצג דאפילו בספק דאורייתא סומכים על דעת יחידים להתיר אשה עגונה, רק אפילו לדעת שך יורה דעה בנקודת הכסף סימן רמב זרק בספק דרבנן סומכים על דעת יחידים להתיר אשה עגונה. אבל לא בספק דאורייתא כאן בעניין שלנו יש הרבה הרבה ספקות ואפילו לדעת רשבא שפליג על הרמבם שכל ספק דאורייתא הוי דרבנן אבל הרשבא אומר דאסור מדאורייתא אבל אם יש לכל הפחות שלשה ספקות אף הרשבא יודה שזה הדבר מותר לכתחילה עיין ערוך השולחן יורה דעה סימן קי. וכאן בעניין שלנו יש כל כך ספקות על הנשואין דלכל הדעות היא מותרת ואין כאן מה לחוש והאשה מינה בת אנשעל יהושע מותרת לכל גבר די תיצביין ואין אדם שימחה בידה והקדושין עם יהודה אריה בן שמואל יצחק הם בטלים כעפרא דארעא דהכי לא התקדשה ולא אינסבא.

משה

ענף א

דין מרומה ושהעדים צריכים לדעת תאריך של החתונה פסקי דין רבניים כרך ד' דפים

59-33 ועיין בדף 53-50 .

עוד סניף אחר

מקח טעות.

הבעל סרב לספר לאשתו שהוא משוגע בעל הנהגה רעה ושהוא

split personality

וזה היה הנהגתו עם אשתו הראשונה וזה היה הנהגתו עם אשתו השניה.

ולכן הקדושין בטלים מטעם מקח טעות. ומיד שאשתו הכירה בשגעונו אז הוא השליך אותה מן הבית. היא מתחרטת על השידוך מטעם ניקח טעות, ואין כאן טענה שהיא מעולם לא מחלה מפני שהיא קותה שיטיב המצב ובמקום להטיב, המצב נעשה יותר גרוע. עיין ערוך השולחן חושן משפט רלב סק ד.

ועיין מחנה אפרים מה שמביא פתחי תשובה חושן משפט רלב סק א דבאופן כזה שהאשה היתה אנוסה ולא רצתה לשבור הנשואין מפני הילדים או מפני ילדה אחת לא מקרא שהיא מוחלת על מום של משוגע ששוט אדם לא יכול לגור עם נחש בכפיפה אחת. ועיין פסקי דין רבניים כרך יב דפים 30-1 ושה סכנה להשאר עם משוגע כזה מסקנה כמו שאנחנו פוסקים. ואפילו ידעה משגעון שלו יכלה לאמר סבורה הייתי שאני אקבל אבל אינני יכולה לסבול. עיין פסקי דין רבניים כרך א דפים 15-6. ולכן האשה מותרת לכל גבר, וקדושיה לבעלה הם מקח טעות.

ענף ב

אין שום שאלה כלפי כשרות הילד. הילד כשר מאה אחוז. העובדה שהבעל חש

שהילד לא ממנו רק שאשתו הרה מזנונים אין לה שום שחר מפני טעמים דלהלן:

פסקינן רוב בעילות אחרי הבעל. בזמן שהרה האשה עוד חיה עם בעלה. הם היו ביחד. אם כן אימרים זרוב בעילות אחרי הבעל. עיין אבן העזר סימן ד סק טו ובבית שמואל שם סק כב וחלקת מחוקק שם פ"ק יד. ועיין יביע אומר חלק ז סק ו. דמביא מכמה פוסקים דאף באשה שכבר נפרדה מבעלה אבל מכל מקום הם פוגשים לפעמים בשביל איזה סיבה פסקינן זרוב בעילות אחרי הבעל הראשון.

וגם הרב פיינשטיין באגרת משה אבן העזר פסק גם כן. ובאופן של היביע אומר וגם של האגרת משה בשניהם נפרדו הנשים מבעליהן וגם כבר התגרשו בערכאות וגם בשני המקרים לא קבלו גט כריתות מבעליהן שהתחתנו אתם כדת משה וישראל. והנשים אחרי שקבלו גרושין בערכאות התחתנו עם בעלים ישראלים, והנשים הרו. בשני המקרים לנשים עוד היו יחסי מין גם עם הבעלים הראשונים באותו זמן שהם גם חיו עם הגברים החדשים. באופן של האגרת משה באבן העזר הבעל החדש היה זקן ובעלה הראשון היה צעיר אבל הוא היה בבית חולים ואשתו על פי הלכה היתה עוד אשתו מפני שלא היה לה גט כריתות ממנו היתה מבקרת אותו בכל פעם בחדר הפרטי שלו מפני שבאמת היא אהבה אותו אבל התגרשה מפני שלא היה לה שום ברירה לפרנס עצמה ובניה. מפני שבעלה נעשה חולה קראניק ושמו אותו בבית חולים, אבל עוד היה לו גבורת אנשים וכשאשתו בקרה אותו תמיד היו להם יחסי מין. והאשה טענה שלבעלה השני שהיה עשיר לא היה לו גבורת אנשים ולכן פסק הרב פיינשטיין באגרת משה שהילדה שנולדה מן בעלה הראשון היא וממילא הילדה כשרה כיון שמעולם לא היה להאשה שום גט ממנו. ועיין הגהות רב עקיבא אייגר אבן העזר סימן ד סק טו דפוסק מהרשל פסחים רפז ד'ה וילדי זנונים דבזקן לא אמרינן רוב בעילות ועיין משבצות זהב בפתיחה ו כוללת חלק ה אות כה.

באופן של היביע אומר בעלה החדש גם היה צעיר אבל האשה הודתה שאף שנתגרשה מבעלה הראשון עוד היא אהבה אותו ותמיד כשפגשה אותו מפני הילדה שלהם שבא הבעל לראותה אז היה להם יחסי מין עם בעלה הראשון אף שבבטח היה לה יחסי מין עם בעלה החדש. אבל היביע אומר בחלק ז סק ז מביא כמה פוסקים שענין של רוב בעילות אחרי הבעל לא עניין של אחוזים. דאשה ששוכבת עם כמה גברים שוכבת יותר אחוז עם בעלה. רק הענין ככה דהתורה אומרת שאם אשה הרה אבל יש יכולת שבעלה שהיא מקודשת לו כדת משה וישראל חי אתה והיא הרה ממנו אז אומרים שהילד כשר. ואף אם המציאות דחוקה מאד כגון שהבעל במקום רחוק מאד וצריך לבא על גמלים פורחים כדי להגיע לאשתו לחיות אתה מכל מקום אומרים סבה הכי דחוקה כדי להכשיר הילד שהיא ילדה ממנו והוא לא ממזר.

ועיין אבן העזר סימן ד סק יד בבית שמואל שם סק טז דמביא סברא זו בשם בהג דאפילו אחרי שנים עשר חודש הולד כשר.

ואף שזה עניין דחוק מאד. וכן אומרים שאם בעלה במדינת הים שנים עשר חודשים ובבטח לא בא עליה כל שנים עשר חודשים ועכשיו ילדה אומרים שהיא הרה מבעלה לפני שנים עשר חודשים והילד או הילדה כשרים והיא לא הרה מגבר אחר והילד ממזר. עיין אבן העזר ד סק יד ברמא שם.

דאמרינן שמא על יד שם בא לכאן כעובדא דאבואה דשמואל דאם התנה על מנת שתעלי לרקיע הוי תנאי שאי אפשר לקיימו (המעשה קיים והתנאי בטל) אבל להכשיר הולד שאני ולדעת זו הולד כשר כמש הראש וכתב הראש והטור אגן תלינן שבא על ידי שם היינו אף על גב שהיא לא אומרת כן.

הבית שמואל סימן קעט הביא תשובה אחת ולפי התשובה יל דלא פליגי הרמבם והבהג. דהרמבם איירי כשהבעל כאן ולא אומר שבא על ידי שם אז אגן לא טענן

בשנילו הולד ממזר הבהג אייר שהבעל אינו כאן אז אמרינן שבא על ידי שם עכ"ל
 רואים מזה שיוצאים מהכלים להכשיר הולד . אבל זה לא מעלה ולא מוריד בשאלה
 שלנו. שבכל ענין הבעל לא היה במדינת הים הוא היה עם אשתו ביהוד אף שלא חיו
 חיי אשות כל כך כמו שהיו מורגלים ולא קיים העונה אתה כנה פעמים כמו בעבר
 אבל מכל מקום הוא כן קיים עונה והרתה ממנו.

ועיין עוד דתלינן בבעל מבית שמואל אבן העזר סימן ד סק מג.

עיין רמא שם דכל שקלי וטריה מתי פנויה נאמנת להכשיר בנה אומר הרמא דזו:
 דוקא בפנויה אבל אם זנתה תחת בעלה אפילו אומרת של פלוני הוא והוא ממזר אין
 חוששין לדבריה דתולין רוב בעילות אחרי הבעל וכשר ומותר בקרובות אותו קרוב
 שאומר עליו ועל זה כתב הבית שמואל סימן ד סק מג וכשר - היינו כשבעלה אצלה
 ככ שם בפסקין.

כתב בד'מ בשם תשובות רבינו ירוחם ס' עד אשה שנתגרשה וילדה מכשירין הולד
 משום ספיק ספיקא שמא אחר גרושין הרתה ואם תאמר קודם גרושין הרתה שמא
 זנתה עם עכום וולד של עכום עם אשת איש הוא כשר. ואם היא אומרת דזנתה קודם
 גרושין נאמנת לשבויה להולד לספק ממזר. ופרוש הד"מ דאיירי דהבעל לא היה אצלה
 דאם לא כן זאת אומרת הבעל היה אצלה תלינן דהרתה מן הבעל.

וכאן בשאלה זו שהאשה הרה קודם גרושין והבעל היה אצלה תלינן שהרה מן הבעל
 ובפרט שהיא לא אומרת שהרה מן ממזר כמו שמביא הרמא באבן העזר סימן ד סק
 כו. ולכן הילד כשר מאה אחוז.

אבל מכל מקום הם כן חיו ביוחד ולכן לפי דעת האגרת משה באבן העזר וגם לפי
 דעת יביע אומר באבן העזר חלק ז סימן ו וגם לפי הפוסקים שמביאים בפסקי הרבנים
 כדן א דפים ___ באופן כמו שמביא היביע אומר שאשה שכבר גרה חיי אשות עם

הילדה שנולדו מאשתו הם כשרים. ובשאלה שלנו האב לא אומר על עצמו שהוא ממזר או על אשתו שהיא ממזרת.

ועוד התר דדין של יכיר רק שאב נאמן לאמר שהילד השני שנולד הוא הבכור ולא הילד הראשון וממילא יודעים שהילד הראשון לא ממנו, ואם אשתו היתה אשת איש זאת אומרת אשתו באותו זמן ממילא הילד הראשון ממזר. וזה לא שייך בשאלה שלנו שהאב לא מעיד על בן שני שהוא הבכור רק אמר על ילדו השני שהוא לא ממנו ועל זה לא מאמינים לו.

ועוד התר שנאמנות של יכיר לא טוב יותר מן נאמנות של עד אחר ויש הלכה בחשן משפט הלכות עדים שאם עד נוגע בדבר לא מאמינים לו. וכאן הבעל נוגע בדבר הוא לא רצה לפרנס הילד לא רצה אחריות לשלם בעדה ולכן טען שהילד לא ממנו. וחשב שבזה יפטר מלשלם בעדה אבל בסוף הערכאות שפטו שצריך לשלם ותחבולתו לא נשאה פרי, הסכים והודה שהילד כן ממנו ורואה הילד השני באותו זמן שרואה ולוקח הילדה הראשונה. ולכן יכולים לראות בזה שהודה שהילד שלו שהודה שכן חי חי מין עם אשתו קודם שהרתה וזה שאמר שהילד של זנונים היה רק תחבולה שלא תהיה עליו אחריות לפרנס אותו. ויש כלל בהוצאת קול על אשה שהיא זונה שכל קול שיש אמתלא למה הוציאו הקול יכולים לבטל הקול ואף אם אשה אומרת על עצמה שהתקדשה אם אין עדים בדבר ולא אמרה למי התקדשה ומתנה אמתלא לדבר למה אמרה שהיא התקדשה יכולים לבטלה הקול ולא מחזיקין שהיא נקודשת כמו שמביא האבן עזר סימן מו סק ג' ד'. וכן עיין פתחי תשובה אבן העזר סימן יט שאמתלא מהני אפילו אם היה חזקת אשת איש שאיש ואשה גרו ביחד ואמרו שהם בעל ואשה ואחרי כן נותנים אמתלא למה אמרו ככה דמבטלים החזקה. ועיין אוצר הפוסקים אבן העזר סימן יט שמביא שיטת המאירי שיכולים לבטל חזקה שאיש ואשה נתקדשו

בזה שגרים ביחד ומחזיקים אותם שהתקדשו. אף אם גרו ככה שנה. ויש שיטת אחרונים שמביא האוצר הפוסקים שמה שפוסקים כמו המאירי ויכולים לסמוך עליהם בשעת הדחק.

חוץ מכל מה שכתבנו פסקנו מאה אחוז שהקדושין של מינה בת אנשעל יהושע עה. יהודה אריה בן שמואל יצחק מעולם לא היו קדושין והם בטלים. אם מעולם לא היתה מקודשת לו אף אם באמת זנתה עם אחרים והרה לאזננים מה בכך, הוא ילד של פנויה כשרה. עיין אבן העזר סימן ד' סק יג איזה ממזר זה הבא מאחת מכל עריות בין בחייבי מתות בין בחייבי כריתות חוץ מהבא מהנדה שאע"פ שהוא פגום אינו ממזר אפילו מדרבנן ועיין בית שמואל שם סק טו שמפרש דאין משפחתו מיוחסת וכו', אבל אינו פגום מכח איסור וכשר אפילו לכהונה. וכ"כ בתשובת מהרשל סי' ו'. יכן הוא בתשובת הראש כלל לב ובתשובות הרשבא סי' אלף רב. וולד של פנויה אינו מן איסור חייבי מתות או כרת ואם כן הולד הוא כשר לכל הדעות. ועיין עוד אבן העזר סימן ד' סק כו פנויה שנתעברה וילדה אם אינה לפנינו לבדקה או היא אומרת של פלוני הוא ואנו מכירים באותו פלוני שהוא ממזר אינה נאמנת לאסור בנה שכשם שזנתה עם הפסול כך היא יכולה לזנות עם אחר שאינו פסול ואפילו מודה והפסול שזנתה אתו נמי לא מאמינים אותם ותולאים... שכמו שזנתה עם זה כך זנתה עם אחר והרה מהאחר ואם אותו פלוני כשר הולד כשר. ולכן הילד פה כשר לכל הדעות מאה אחוז.

משה

בזה שגרים ביחד ומחזיקים איתם שהתקדשו. אף אם גרו ככה שנה.
יש שיטה אחרונים שמביא האוצר הפוסקים שמה שפוסקים כמו המאירי ויכולים
לסמוך עליהם בשעת הדחק.

חוץ מכיל מה שכתבנו פסקנו מאה אחוז שהקדושין של עם
מעולם לא חיו קדושין והם בטלים. אם מעולם לא
חיתה מקודשת לו אף אם באמת זנתה עם אחרים וזרה לזנונים מלך נכך, הוא ילד
של פנויה כשרה. עיין אבן העזר סימן ד' סק יג איזה ממזר זה הבא מאחת מכל
עריה בין בחייבי מהות בין בחייבי כריתות חוץ מהבא מהנדה שאע"פ שהוא פגום
אינו ממזר אפילו מדרבנן ועיין בית שמואל שכ' סק ט' שמפרש ז' אין משפחתו כיוחסת
וכו, אבל אינו פגום מכח איסור וכשר אפילו לכהונה. וכ"כ בתשובת מהרש"ל סי' ו'.
וכן הוא בתשובת הראש כלל לב ובתשובות הרשב"א סי' אלף רב. וולד של פנויה אינו
מן איסור חיובי מיתות או כרת ואם כן הולד הוא כשר לכל הדעות. ועיין עוד אבן
העזר סימן ד' סק כו פנויה שנתעברה וילדה אם אינה לפנינו לבדקה או היא אומרת
של פנויה היא ואנו מכירים באותו פלוני שהוא ממזר אינה נאמנת לאסור בנה שכשם
שזנתה עם הפסול כך היא יכולה לזנות עם אחר שאינו פסול ואפילו מודה הפסול
שזנתה אתו נמי לא מאמינים אותם ותולאים שגמו שזנתה עם זה כך זנתה
עם אחר והרה מהאחר ואם אותו פלוני כשר הולד כשר. ולכן הולד פה כשר לכל
הדעות מאה אחוז.

משה

מה יקבע יוקם. היות כי אינו תולה ילד, כי יודר שיהיה בריא - הרי, ששה, קטן, נוסף, פירוש: כי מנהל ידוע וכן יהיה ה"ח מה שלמדו הנה"כ שאלו טיבות האגרות מסקי הודו ה"ב משה פיינשטיין שליט"א, וז"ב ישראל יחזק טינקארסקי שליט"א. ה"ב בליה חלף שנה וז"ל.

CERTIFICATION OF GET
ZIKU - Jewish Divorce
This CERTIFIES That

DAUGHTER of
also known
of FAMILY of
has Received a
halachic Jewish Divorce
GET ZIKU from her

husband
aka Yehuda
on the Fourth Day of
Days of the month of
CHESTNUT year 5758
in the City of New York

ACCORDINGLY

is
known as - marry any man
Free to
she is free to any man,
she elects and no one
shall oppose her.

AFTER THE ²PASSING OF
92 days from this date,
The is free to marry
any man except a
Kohen. She is free to
marry once she has a
civil divorce in order
not to violate the laws
of my State of bigamy.

Mark -

תשובה י"ג

העובדה לפי האשה

יש לי הורים שהם לא נורמלים וכפו אותי להתחתן עם בעלי אף שבשום פנים ואופן לא הסכמתי. הייתי בחורה טובה והחנוך שהורי נתנו לי למד אותי שתמיד מחויבים לשמוע להורים אפילו אם זה מתנגד לשכל. ואף היום אחרי חמש עשרה שנות נשואים ושילדתי ארבע ילדות וכבר נפרדתי מבעלי שתי שנים הורי מנסים למשול בי ולאסור עם מי אני יכולה לדבר ועם מי לא. ואם אני לא שומעת בקולם הם מפחידים אותי שלא ידברו אתי. ואני פוחדת. אין לי בטחון עצמי ואני תמיד שואלת את הורי ואחרים והם מנצלים החולשות שלי ומנסים להפחיד אותי יותר ועל ידי זה למשול בי. הורי הכריחו אותי להתחתן עם בעלי וזה היה נגד רצוני אני אף פעם לא הסכמתי כמו שהתחלתי לספר זה יותר מחמש עשרה שנה שהתחתנו. בעלי עסוק בעבודה שלו יומם וליל. ואף באותם פרקים שיש לו זמן הוא מסרב לצאת אתי או להשאיר אתי אין לו זמן בכלל ובפרט בשבילי. הוא מכיר שאני חיה רק בזמן שיש לו צורך בשביל יחסי מין - הוא לא מדבר אתי ולא מראה שהוא אוהב אותי אפילו בשעת תשמיש. אף פעם לא נהניתי באמת מהיחסי מין שהיו לנו. אני רק כלי בשבילו אני לא בן אדם. הוא נותן לי כל הכסף שאני רוצה כמו שנותנים לאיזה זונה. אבל מה שאני צריכה - אהבה ואחווה ורעות והבנה שיש לי רגשות ושאני בן אדם ושאני אשה זה מעולם לא נכנס בראשו. וכל מה שדברתי והסברתי לו הצרכים שלי נכנס באזן אחת ומיד יוצא באזן השניה. הוא עונה שאם אני צריכה מישהו שידבר אתי ויעסוק אתי הוא מתיר לי לצאת עם גברים זרים ואף להביא אותם לביתנו. וזה קרה

שלא יצטרך להיות אתי. ואף שזה היה נגד רצוני הורי ומשפחתי הכריחו אותי להשאר עם בעלי כמו שהכריחו אותי להתחתן אתו. ואחרי זמן כשהריתי עם בנותי היה קשה בשבילי לעזוב את בעלי משום הילדות וקוויתי שייטיב המצב אבל במקום להיטיב המצב הלך ונעשה גרוע יותר. עד שבסוף כמעט יצאתי מדעתי ורציתי לאבד עצמי לדעת משום שאני צמאה בשביל אהבה ורעות והבנה שמעולם לא מצאתי מצד בעלי והייתי מוכרחה לבקש מחוץ לחדר השינה של בעלי. ובא זמן ששנאתי שנאת מוות להיות ביחד עם בעלי והרגשתי שהוא אונס אותי כשיש לנו יחסי מין. וזה שנתיים שאי אפשר לי לחיות אתו ולהיות לנו יחסי מין. ואז דברנו על הפרד. בפברואר 97 עזבתי אותו ויש לי דירה נפרדת מאתו. הבנות היו אצלי אבל בעלי קבל עלי בערכאות שאני אם לא טובה שיש לי יחסי מין עם גברים ושזה לא טוב בשביל בנותי ובפרט בשביל הגדולה בגיל של אחת עשרה שנה והגדולה נסתה לאבד עצמה לדעת מפני שיש לי גברים בבית ושאני אשת איש ויוצאת עם גברים זרים.

גרסת הרב

לפי מה שהבעל מספר אשה זו כנסה גברים זרים בלי רשות בעלה לבית והשפחה שהיתה בביתם ספרה שפעם היא נכנסה עם גבר זר לחדר וסגרה הדלת במנעול ואחרי שעה יצאה מן החדר כמעט בלי בגדים. והיא רגילה לעשות זה. ואחרי שהשפחה ספרה לבעלה סלקה האשה את השפחה. וכמה פעמים היא יצאה עם גברים לכל הלילה ושבה לביתה כמעט לאור הבקר למחרת. כמה פעמים בעלה שלח חוקר דיטעקטיו לרדוף אחריה לראות מה היא עושה ומצאו שהיא מבלה עם גברים זרים. פעם באה אצלי לשאול איזה תשובה היא צריכה לעשות. ואחרי שהזוג נפרדו והאשה

היתה אפוטרופוס על הבנות ניסה להוציא אותן מבית הספר הדתי שהן הולכות, אז קבל בעלה בערכאות וקבל אפוטרופוסות על בנותיו מטעם שהאשה לא טובה בשבילן. ובית ערכאות אסר שהיא תראה הילדות בלי שומר או שומרת מפני שההשפעה שלה רעה בשביל הבנות. (אבל מה שהרבנים לא ספרו זה שזמן קצר אחר כך בטלו בית המשפט את הגזירה הזאת והיא רואה בנותיה כמו בעבר חצי זמן הבנות אתה וחצי זמן הבנות עם בעלה.) הבעל מסרב בשום פנים ואופן לתת גט כריתות עד שיגמר כל העסק של הכסף וכמה היא תקבל מן הנכסים המשוטפים.

והאשה הודתה לי שהיא כן יצאה עם גבר אחד לפני שנתיים ובלתה אתו כל הלילה ושבה באור הבקר. והיא כן יחדה עצמה עם אותו גבר בחדר אבל לא יכלו לסגור הדלת. והאשה מכחישה שהיו לה יחסי מין עם אותו גבר.

האשה הודתה לחברותיה וגם לאשתי שאותו גבר נתן לה חיים. שמעולם לא היתה שבעת רצון כמו מאותו גבר שהיא יצאה אתו כל הלילה ויחדה עצמה בחדר אתו. וגם באותו זמן הפסיקה לחיות חיי אשות עם בעלה והפסיקה לטבול לנידתה כדי שבעלה לא יוכל לבא עליה. ופעם אחרי שרב נודע ומקובל דבר על ליבה שכן תנסה עוד פעם לחיות עם בעלה חיי אשות כן הלכה למקוה אבל כשהיא חיה עם בעלה הרגישה כמו שאנס אותה. ולדעתי אפשר זה מפני שהיא לא אוהבת בעלה. היא אומרת אם הרבנים חושדים בה שהיא כן זנתה עם אחרים מדוע לא יועצים לבעלה לגרשה מיד, שזה עוולה הכי גדולה, מדוע הם מצערים אותה? ויועצים לבעלה לא לגרשה עד שיגמרו כל עניני כסף מקודם שזה ממש נגד הלכה ולפי הלכה כופים לבעל לגרש אשתו ואחר כך גומרים כל עניני ממון.

ועיין פסקי דין רבניים ועיין בספר של הרב משה אנטלמאן לפדות מחכי גט וגם שאר תשובות שכתבתי על ענין זה.

פסק הלכה

לכן לפי הגדתה ומה שהיא הודתה לרב לגרסת הרב ומה שבעלה מאמין אם כן היא אסורה לבעלה כסוטה. ומוכרח להוציאה וכופין אותו בשוטים בפרט כשהאשה רוצה גט כריתות.

עיין חתם סופר נדרים פט: צ.

ואוצר הפוסקים י' א בדעת רבנו ירוחם ודעת ריטב'א

ועיין תשובות שלי ט' י' י' א י' ב.

ועכשיו שבית דין לא יכולים לכופ מבטלים הקדושין דאדעתא דהכי לא התקדשה .

עיין אגרת משה אבן העזר חלק א' סימן ע'ט בסוף.

עין יצחק כ'ד ל'ח.

אהל משה חלק ב' סימן קכ'ג.

דבר אליהו סימן מ'ד

ומשיבת נפש סימן ט'ו מהגאון אריה לייב צונץ שאומר ממש כדברינו שמה שנקרא מקח טעות ומום לגבי איש ויכולים לכופ לגרש ומה שאשה חושבת דאדעתא דהכי לא התקדשה אינה גזרת הכתוב ותלאו בדעת האנושי כפי מה שיגמרו בדעתם לקנות או למכור ובזמן הזה אין אשה בעולם שתסכים להתקדש ולהתחתן עם גבר כמו בעלה של האשה בשאלתנו ועיין באריכות בתשובה שלנו הלאה. והגאון משיבת נפש מביא ראיה באשה שנפלה לפני מוכה שחין לא צריכים אף להתנות בשעת החתונה שהקדושין יהיו בטלין רק הקדושין בטלים מעצמם דאדעתא דהכי לא התקדשה ועיין בטור אבן העזר סימן קנ'ז שמביא סברה זו באריכות. ואף שהמשיבת נפש מדבר לגבי תנאים. שכותבים לפני החתונה או שעושים גט על תנאי שאם תפלה לפני יבום מוכה שחין, מומר, או לא יודעים מקומו שהגט עם בעלה הראשון יפקיעו מלמפרע וממילא אינה

זקוקה ליבום או לחליצה, אבל סברתו יכולים להשתמש בשאלה שלנו ולכן הקדושין של האשה עם בעלה הם בטלים כעפרא דארעא והיא מותרת לכל אדם די תיצביין ואיש לא ימחה בידה.

משה

עוד סניף להתרה

האשה אסורה לבעלה מפני שהיא סוטה. בעלה מאמין ששכבה עם גברים בזמן שהיא עוד היתה תחתיו. שפחתה גם העידה שסגרה הדלת ואם תאמר שלא זנתה אם היא רגילה לעשות דברים מכוערים כופים לבעלה להוציאה. עיין מגיד משנה על רמב"ם הלכות אשות פרק כ"ד ס'ק י"ח דעת רש"י ואחרים שפוסקים ככה. ובפרט אם היא מודה שזנתה וגם יחדה עצמה פוסק הבית שמואל בסימן קט"ו ס'ק כ"ג דכופים לבעל להוציאה. ואם נתיחדה עם אחד ואמרה דזנתה נראה דנאמנת ונשמע כן מדברי המרדכי והוא שהבאתי בסמוך ואיתא לקמן ס' קע"ח וכו'. וכאן אף שלא הודתה שזנתה אבל היא מודה נתיחדה בביתה עם אותו גבר. ועשתה דברים מכוערים והודתה שרגילה לבלות זמן עם גברים זרים מיום ראשון של החתונה. ויצאה עם הגבר החשוד ויחדה עצמה בחדר ויש הגדת עדות של שפחתה שיצאה מהחדר כמעט ערומה. שפחה נאמנת אחרי קינה וסתרה ועיין אבן העזר קע"ח ס'ק י"ד דשפחה כשרה לעדות. וכן איתא ברמא אבן העזר סימן ז' ס'ק י"א בסוף. וז"ל מיהו אם נתיחדה לשם זנות יש להחמיר ועיין בית שמואל ס'ק ל"ד ד'ה לשם זנות.

עיין מהרי"ק שורש ק'ס בשם סמ"ג שכתב בשם בהג דאירי שנתייחדה לשם זנות
 דדברה דברי תפלות וזנות ונתייחדה אז נאסרה. וזה אפילו באשת איש עכ"ל. מה
 שאומרים שלא אסרינן אשת איש על היחוד זה רק אם אין רגלים לדבר וגם לא
 מאמינים לה כשהיא אומרת שזנתה שמא עיניה נתנה באחר כמו שכותבים אבן העזר
 קע"ח ברמא ס'ק ט' אבל אם יש רגלים לדבר ואמתלא דמה שהיא אומרת אמת
 אז כן מאמינים. וכן איתא גם בסימן קט"ו ס'ק ו' ברמא דאם יש רגלים לדבר
 נאמנת וכן איתא בבית שמואל שם ס'ק כ"ג. וחלקת מחוקק שם ס'ק כ"א
 מהראש פרק שני דיבמות. וכן איתא בבית שמואל אבן העזר י"ז ס'ק ד' בפתחי
 תשובה אבן העזר סימן י"ז ס'ק ט' ד'ה בזמן הזה דנפשי חוצפא. תשובת גלי
 מסכת סימן ה' דטוענת בבעל שאין לו גבורת אנשים שהיא נאמנת וכופים אותו
 להוציאה ולמדו את זה מדרב המנונא דאין אשה מעיזה במקום שהבעל יודע ואף על
 פי שיש חשש דעכשיו הנשים חצופות וצריך להיות שלא להאמין לה אבל אם יש רגלים
 לדבר או אומדנות לכן מאמינים לה. וכאן יש הרבה אומדנות שיש אפשרות שהיא
 זנתה. זה בטח שאין עדות בפרוש על הזנות לא היו שם מצלמים. אבל אין לאשה
 שביעות רצון ביחס מין עם בעלה. אף פעם לא פייס אותה לחיות אתו הוא לא מראה
 סימני אהבה ואחווה ולא מעונין למצוא חן בעיניה. אפילו בשעה שהוא פוקד אותה
 בעלה נותן לה כסף כמו מוהר זונות. והאשה צמאה בשביל אהבה ואחווה כל השנים
 ונשארה בנישואין אלה מפני לחץ של הוריה ומפני שהיא לא ידעה איך לצאת ובסוף
 כן עזבה בעלה הפסיקה לחיות אתו ובסוף בפברואר עזבה הבית. ויש לאשה הרבה
 חברים שמאוהבים בה והיא יוצאת בתמידות אתם בפגישות ושבה לביתה באור הבקר
 למחרת. מה עשתה כל הלילה? והיא יחדה עצמה עם אחד מאהוביה בחדר בביתה
 ולפי הגדת עדות של שפחתה יצאה כמעט עירומה ואשה צנועה נוהגת כך?

והיא הודתה שכן היתה בחדר עם אותו גבר.

ועיין תשובת רבי עקיבא איגר שמביא פתחי תשובה אבן העזר סימן קעח בסוף דסומכים על הדיין לפי השערת שכלו אם יש אמתלא ורגלים לדבר שאפשר שהאשה אנתה עם גבר או גברים זרים, וכן איתא בערוך השולחן חושן משפט סימן ט'ו דסומכים על חוות דעת בית דין לפסוק מה שנראה בעיניהם בדין מרומא

ולכל הפחות היתה הנהגתה מאה אחוז נגד הלכה ועיין מאח של הטי' שמביאו הפתחי תשובה סימן קט'ו באבן העזר אם האשה נוהגת נגד דיני דאורייתא יותר מפעמיים כופים לבעלה בשוטים להוציאה. והתנהגותה של האשה הזו אסור דאורייתא. עיין אבן העזר סימן כ'ב סק' א ועיין בית שמואל שם ס'ק א'

מכל הדברים יוצא שהאשה בודאי אסורה לבעלה והוא מוכרח להוציאה. הוא בעצמו שויה אנפשא חתיכה דאסורא וגם היא בעצמה שויה עליו חתיכה דאסורא ממה שהוא הודה על דברים מכוערים ואף שהיא מכחשת שזנתה. זה חוץ מהראיות ואמתלות ורגלים לדבר שאפשר שזנתה תחתיו ושכן מאמינים לה אף בזמן הזה.

ולשיטת ריטב'א ושיטת רבינו ירוחם באדם וחיה עיין אוצר הפוסקים ריש סימן י'א דכופים לבעל בשוטים להוציא אשתו שזנתה תחתיו.

ועיין חתם סופר בחזושי לנדרים פט: דלרמבם שסובר שצריכים שני עדים כדי לכופ לבעל להוציאה. זאת אומרת רק אם האשה לא מבקשת גט אבל אם האשה מבקשת גט אז כופים לבעל על מדת סדום להוציאה אף שאין שני עדים וכאן בשאלה שלנו יש יותר משני עדים שהאשה הודתה להם שנהגה שלא כדת ועברה על דברים מכוערים.

ויש רגלים לדבר שאומרת אמת ומה שפוסקים דאין אדם משים עצמו רשע זה דוקא לענין עדות בדיעבד כשאין ברירה ואין שם עדים אחרים אבל מה שנוגע כלפי אחרים כן מאמינים לאיש או לאשה שהם חטאו ועיין יביע אומר חלק ג' סימן י'ח ובפרט שהאשה לא רוצה להכשיל את בעלה עוד יותר מפני שהיא טמאה לו והיא סוטה כן

מאמינים לה. וכן היא לא רוצה לחטוא עוד אתו מפני שהיא אסורה עליו כן מאמינים לה בפרט שיש רגלים לדבר ועיין פסקי דין רבניים כרך א' וכרך ד' בעניין זה.

ועיין שער המלך הלכות אשות פרק ט' הלכה ט'ו.

חוץ מכל מה שכתבנו האשה מואסת בבעלה ושונאת אותו ואשה שטוענת מאוס עלי כופים לבעלה לגרשה וכן פסק הרמבם רש"י והסמג האור זרוע רב האי גאון ועוד הרבה פוסקים.

עיין יביע אומר חלק ג' ס'ק י"ח דעכשיו פוסקים ככה וגם ציץ אליעזר חלק ה' ס'ק כ"ו וגם רמא יורה דעה סימן רכ"ח ס'ק כ' ועיין פתחי תשובה שמביא מהנודע ביהודה שעכשיו פסקינן ככה ואם כן במקום שאין כח לבית דין לכוף פסקינן דאדעתא דהכי לא התקדשה ועיין אגרת משה אבן העזר סוף סימן ע"ט. עין יצחק סימן כ"ד ול"ח אוהל משה חלק ב' ס' קכ"ג. דברי אליהו (אליהו קלאצקין) סימן מ"ח זכולם אומרים אותו דבר ולכן הקדושין של האשה עם בעלה בטלים והם כעפרא דארעא ויש לה רשות ממני להתחתן עם איזה גבר די תיצבייין ואיש לא ימחה בידה והיא מותרת לכל אדם.

ובפרט שאין כאן עדי קדושין ואם היו נמצאים מאה אחוז שלא היו זוכרים התאריך ולכן הקדושין בטלים.

משה

ועיין בתשובותי ט' י"א י"ב שבארנו מעניין סוטה ודיני עדות של הקדושין ובפרט בתשובה י"א. ועיין בתשובות א'-י"ב לבאור באריכות בכל עינינים שכתבנו. משה מארגנשטרן.

ועוד סניף להתיר האשה. הבעל מעולם לא נתן לה להנות מיחסי מין שביניהם. הוא מעולם לא הראה אהבה ופייס אותה בשעת תשמיש שמוכרחים על פי הלכה לעשות. וזה דומה כמו שאומר הבעל שהוא רוצה בתשמיש רק הוא בבגדו והיא בבגדה שהלכה שכופים לבעל להוציא וכופים בשוטים. עיין אבן העזר ברמא סוף סימן ע"ו ס'ק י"ג. חלקת מחוקק אבן העזר סימן ע"ו ס'ק כ' בית שמואל ס'ק י"ט. מפני שהאשה לא נהנית מהיחסי מין. והכל יודעים כלה למה נכנסה לחופה. וכן לעולם לא נותן לה האפשרות להנות מהיחסי מין. והוא לא מעונין לשנות המצב במשך חמש עשרה שנה בודאי יכולים לכוף אותו לפטרה בגט ומכים אותו עד שתצא נפשו. ועכשיו שאי אפשר לכוף אומרים דאדעתא דהכי לא התקדשה ולא אינסבא שלא תהנה מתשמיש כל ימי חייה ולכן הקדושין של האשה הם בטלים כעפרא דערעא והיא מותרת לכל אדם די תיצביין ואיש לא ימחה בידה.

משה

ענף ב'

עוד סניף להתיר האשה. ההורים כפו אותה להתחתן ממילא חסר רצון עיין אוצר הפוסקים אבן העזר מב בריש סימן דאם כופים להתחתן הקדושין בטלים ומבוטלין. חוץ מזה יש מאותם הגדולים דאומרים דבמאוס עלי דכופים להוציא אבל צריכים שיהיה עוד סניף. שיכופו להאשה להתחתן. וכאן בשאלה זו ההורים כפו אותה להתחתן וממילא אף לדעתם יכולים לכוף לבעל לגרשה אף בשוטים עיין יביע אומר חלק ג' סימן י"ח י"ט כ'. חוץ מזה היה מקח טעות. הבעל הבטיח לה שיאהוב אותה ותהיה אהבה ואחווה ורעות, חוץ מתשמיש. פה בשאלה זו מיום ראשון הבעל סרב לתן לה אהבה ואחווה ורעות ושלח אותה או נתן לה רשות למצא אהבה ואחווה

ורעות מגברים אחרים. והראיה ורגלים לדבר שזה נכון כיון שיש עדים שהיא יצאה עם גברים אחרים מיום ראשון של החתונה, ואם הבעל היה מתנגד ולא מסכים היה מגרש אותה ואם הניח לה לנהוג כך זה אומדנה הכי גדולה שהסכים. ועל דעתא דהכי לא התקדשה שתמצא אהבה ואחוה ורעות מגברים אחרים. אי אפשר שאשה תהנה מן יחסי מין אם אין אהבה ואחוה ורעות ומחוייב הגבר לפייס אשתו בכל פעם שיש להם יחסי מין כדי שהיא תהנה ואם לאו חסר כאן אחד מן עקרים למה כלה נכנסה לחופה וממילא הוי קדושי טעות והיא מעולם לא מחלה היא קותה שיטיב המצב אבל במקום שיטיב נהיה יותר גרוע. היא לא עזבה אותו מפני שיש לה ארבע בנות והיא היתה אנוסה. ועיין מחנה אפרים שמביא פתחי תשובה חושן משפט סימן רל"ב ס'ק א'

ועיין ערוך השלחן חושן משפט רל"ב סימן ד' דמי שהיא אנוסה ונשארת עם מקח שיש שם מום לא אמרינן שמחלה על מום. וכן כאן הקדושין הם בטלים מפני שבעלה רימה אותה ובמום כזה שדברנו אין אשה בעולם שתמחול. ועוד מזה הבעל שוטה גמור האשה יפה וכל הרואה אותה ומדבר אתה מאוהב בה מיד. באשה כזאת רק שוטה נוהג כמוהו. אם הוא שוטה גמור שאין הקדושין תופסים בו עיין אבן העזר סימן מ"ד ס'ק ב' וגם קכ"א ס'ק ב' בבית שמואל וגם בנתיבות בתורת גיטין גם בביאורים ס'ק ד' בסוף. וגם במי שהוא שוטה רק באחד מן הדברים ופקח בשאר דברים פסק כרמבם דהקדושין לא תופסים אף מדרבנן ולכל היותר הם קדושין מדרבנן. ועיין אגרת משה אבן העזר מה שפוסק דבשוטה כזה אין קדושין תופסים אף מדרבנן.

חוץ מזה קדושי כסף הם רק מדרבנן לשיטת הרמבם בספר המצוות שורש ב' והלכות אשות פרק א' ס'ק ב' ומצטרפים לסניף להתיר האשה עיין פתחי תשובה אבן העזר מב בסוף מתשובות רבינו עקיבא איגר סימן 33 שהביא מתשובות שב יעקב סימן

כ'א שאם יש עוד סניפים מצטרפים

חוץ מזה מעולם לא יחדו עדים ופסלו אחרים והיו כמה קרובים ונשים ואמרינן עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה. עיין שך חושן משפט סימן ל'ו ועיין פתחי תשובה אבן העזר סימן מ'ב. וגם בשני עדים בלי יחוד עדים בטלו הקדושין עיין פתחי תשובה שם. ובעד אחד שאם לא יחדו עדים שבטלו הקדושין וגם אין עדים כאן בכלל ולא יכולים לאסור אשה על בעלה אם היא מתחתנת עוד פעם בלי עדים שהיא היתה אשת איש. עיין אחיעזר חלק א' ואות ג'

עיין משנה למלך הלכות איסורי ביאה פרק ט'ו ס'ק י' ועיין יביע אומר חלק ג' סימן ח' ס'ק ט'ז

עיין שב שמעתא ו' פרק ט'ו ועיין יביע אומר חלק ז' ס'ק ו' שפוסק כאין סברא זו. ועיין תשובה י'א י'ב ממה שכתבתי באריכות מזה ההתר. ולכן עכשיו דלא יכולים לכופ מבטלים הקדושין ולכן חנה בת שמחה ישראל מותרת לכל אדם די תיצבייין והקדושין שלה עם בעלה הם בטלים משום מקח טעות ואדעתא דהכי לא התקדשה ולא אינסבא.

משה

ועיין משנה למלך על רמבם הלכות אשות פרק ט'ו הלכה ו' דאם בעל שני מקדש אישה קדושי ודאי שהיה לה קדושי ספק מבעלה הראשון הקדושין החדשים מפקיעים את קדושי הספק וזה דוקא אם נושא אותה ואם רק קדש ובא עליה בזנות אז צריך השני להוציאה אף שהולד ממנו כשר. ועיין גם רמבם הלכות גרושין פרק י' הלכה ב' מרב האי גאון דאם מתחתן לא צריך השני להוציאה והולד ממנו כשר. ועיין אחיעזר חלק א סימן ו אות ג. ועיין שב שמעתא ו פרק טו.

ועיין גם ברמא אבן העזר סימן ל'א ס'ק ד' כעין זה וגם באבן העזר ברמא סימן מ'ו ס'ק ה' כעין זה. ולכן אם האשה תתחתן עם גבר אחר תפקיע הקדושין ועיין יביע אומר חלק ג' סימן ח' ס'ק ט'ז דמצטרף המשנה למלך לסניף להתיר האשה וכן מצטרף לסניף כשלא יחדו עדים פסלו כל האחרים ופסקינן עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה. וכן אם העדים לא אזכרים תאריך של הקדושין שהפסולים ומצטרפים הכל לסניף וזה הכל כאן ולכן אם תמצא גבר ויהיו שניהם מעונינים להתחתן יפקיעו הקדושין של השני שהם קדושי ודאי את קדושי הראשון של בעלה הראשון שהיו בספק לכל היותר. ועיין יביע אומר חלק ז' סימן ו', ועיין בבית שמואל אבן העזר סימן י'ז ס'ק ד' ד"ה בזמן הזה. דאם אשה נתקדשת בפני בעלה לשני אמרינן דמותרת להשאר עם השני אף בזמן הזה דדוקא אם אומרת לפני בעלה התגרשתי אז לא מאמינים לה כיון שהגט מונח אצל הרב בזמן הזה והנשים בזמן הזה חוצפניות אבל אם מתקדשת לפני בעלה או בעלה בעיר אז מותרת להשאר אצל בעלה השני וכן בשאלה שלנו.

ועיין אוצר הפוסקים ריש סימן י'ז דהסברא אם מתחתנת לפני בעלה ראשון לבעל שני מפני שמפקיעים קדושי השני הודאיים את קדושי בעלה הראשון שהיו בספק לכל היותר.

ועיין בית שמואל אבן העזר סימן י'ז ס'ק ד' ד"ה בזמן הזה שאומר ממש כעין סברתנו. וזה כעין סברת משנה למלך הלכות איסורי ביאה ט'ו ס'ק י'.

חוץ מזה האשה קבלה גט זכוי לפי דעת הרב אליהו קלאצקין עיין שרידי אש חלק ג' סימן כ'ה. ועיין אהל יצחק מהרב יצחק הרצוג דמתיר לזכות גט לאשה כסניף לשאר דברים וכן כאן. וגם נבטל השליח וגם ניתן לה גט שני ונשים על הקרקע ברחוב בסימטא דפסקינן בשני האופנים דמפקיעים הקדושין לפי פסק מהרשם חלק א' ס'ק ט' וגם עיין פסק של הרב גארין בספרו המיוחד על זה "גט של מהרשם" מהרבנות

הראשית לארץ ישראל דמבטלים שליח וגם האשה מגביהה הגט מן הקרקע בסימטא ברשות הרבים ועל ידי זה מפקיעים הקדושין למפרע.

והרב דוד ליפשיץ

וגם הרב יצחק אייזיק לייביש מחבר בית אבי מסכימים לגט זכוי ועיין בספר של הרב אנטעלמאן, באנגלית,

Great Aguna Debate , Page 128. 130

וגם רב נפתלי שטיינבערגער מרחבת והרב פאלק מסכימים בגלוי.

ועיין אבן העזר ערוך השלחן שהסכים להתר של בטול שליח בסימן י' ח בסוף הסימן ס' ק ג'

וגם בענין שהאשה מקבלת הגט מן הרצפה של סימטא, איך שהאשה מקבלת הגט. שם באבן העזר סימן קל"ט ס' ק ל'ו וגם הרב משה פיינשטיין מסכים להתר זה, שספר לי שבדיעבד הוא מסכים. ולכן בהצטרפות כל הסניפים האשה מותרת להתחתן אבל לא בעלה הראשון עד שיתן לה גט כריתות מדעתו החופשית.

משה

וממה נפשך אם היא מרשעת ופרוצה כמו שבעלה טוען עכשיו אם כן כשמגישים אותה בגט זכוי זה הטובה הכי גדולה בשביל בעלה. ואף אם כל מה שהיא טוענת שבעלה לא נותן לה אהבה והכרה וידידות וכבוד רק יודע שהיא חיה רק באותו זמן שרוצה לחיות אתה - הכל שקר והיא מעצמה פרוצה כל ימיה ובפרט בזמן האחרון שהתחילה לצאת עם גברים ולהשאיר אתם כל הלילה עד הבקר והיא מתיחדת אתם בבית ויוצאת מן החדר כמעט עירומה ומסתמא היו לה יחסי מין אתם לגרסת בעלה וכמו שמאמינים הרבנים בקהילה ובפרט שהיא נפרדה מבעלה זה שנתיים והיא צעירה ורוצה

חיי מין ואם נאמר שהיא הפרוצה הכי גדולה ומרשעת אם כן הגט זכוי זה הטובה הכי גדולה בשביל בעלה ולכן כבר נתנו לה גט זכוי על פי הדרכים שכתבנו בתשובה והאשה חופשית והקדושים עם בעלה גם בטלנו מפני שבטלנו השליח וגם נתנו לה גט בסמטא והנחנו על הרחוב והיא הגביהה הגט ונתנו לה גט שני בסמטא, כמו הראשון ואחרי כן נתנו לה גט בבית. כמו שמורה הרב גארין בספרו הגט של המהרשם ואם כן ממה נפשך האשה חופשית ואינה אשת איש וזאת הטובה הכי גדולה בשביל בעלה שפטר עצמו ממה שלדעתו היא פרוצה ומרשעת וגם הטובה הכי גדולה בשביל האשה. ועיין תשובה כ'א דאמרינן סברת מאוס עלי אפילו אם האשה פשעה ויש לה חבר. בזמן הזה-דהבאתי ראיות על זה וכן כאן אפילו אם האשה פשעה מאה אחוז והיא פרוצה הכי גדולה ומאסה בבעלה אחרי שכבר יש לה חבר או כמה חברים שיש לה יחסי מין אתם ולכן היא מואסת בבעלה מכל מקום אם בשום פנים ואופן היא מסרבת לחזור - אף בלי אסור של סוטה שהיא אסורה לבעלה - גם כופים לבעלה להוציאה מפני שהיא מואסת בו ובזמן הזה שאי אפשר לכופ לאשה שלא תצא ותחיה חיי אשות עם גברים אחרים ולכן משחררים אותה וכופים לבעלה להוציאה אם כבר עברה שנה או יותר מזמן שהאשה נפרדה מבעלה וכאן עברו כבר שנתיים והאשה מואסת בבעלה וטוענת שכשהכריחה עצמה לחיות עם בעלה - חיי אשות הרגישה בעצמה כמו שאנסו אותה ואי אפשר בעולם לחיות אתו יותר. תהיה הסבה מה שתהיה שהיא חיה חיי אשות עם אחרים שאוהבת אותם ונותנים לה אהבה וידידות ואחיה מה שבעלה לא נותן לה לצערה. ואף שהאשה משוגעת ופרוצה מכל מקום בעניני משגל הכל תלוי בדעת האשה ולא יכולים לכופ שום איש או אשה לחיות עם מי שלא רוצים וזה אכזריות בשבילם ולדעתה לחיות עם בעלה זה אינוס.

ולכן כופים לבעלה להוציאה אף בשוטים ועיין רמבם אשות פרק י'ד הלכה ח' ועיין הגהות מיימוניות שם שלא פוסקים כמו רבנו תם ובפרט שיש להאשה אמתלא וכאן

יש לאשה מספיק אמתלאות ואם כן עכשיו באמריקה שלא יכולים לכוף לבעלה, מבטלים הקדושין דאדעתא דהכי לא התקדשה .

לפי הודעת פיה. ובעלה מוכרח לשחררה ולהוציאה בגט ואם לאו ולא נותן לה גט ורוצה לתת לה גט רק אחרי שהיא תסכים לקחת סכום קטן מהנכסים שמגיעים לה והפרנסה בשבילה ובנותיה ואם לאו לא יתן לה גט כריתות בעל כזה יכולים לכוף בשוטים ועכשיו באמריקה מבטלים הקדושין דאדעתא דהכי לא התקדשה ולא אינסבא. ואין אשה בעולם שתסכים לבעל כזה. נתנו לאשה גט זכוי כמו שהסברנו לעיל.

עוד סניפים להתירה

ואם בעלה לא משוגע בזה שסרב לתת לאשתו אהבה ורעות וחדוה במקום רק לחיות אתה חיי אשות ולהיות בעל במקום לשלוח את אשתו שתלך ותצא ותהיה עם גברים אחרים במקום לבלות זמן אתה אז הוא רשע גמור. שמתיר לאשתו ליחד עצמה עם גברים אחרים ועיין אבן העזר סוף סימן קע"ח וגם אבן העזר סימן כ"א אסור של יחוד בפרט עם אשת איש דאסור מדאורייתא. ואם חשד שהיתה אפשרות שאשתו תזנה עם הגברים שהיא יוצאת ולא פתח פה והסכים לזה אז ברשע כזה לא חלים קדושין. עיין אבן העזר סימן מ"ד ממה שמביא הטור שיטה מן כמה ראשונים מהרשד"ם ועוד דבמומר לא חל קידושין ועיין שרידי אש חלק ג' סימן כ"ה באריכות מזה. ועיין מנחת חינוך מצוה ר"ג, ועיין אוצר הפוסקים סימן י"ז בריש הסימן דמדבר בזה. ועיין מהרש"ם חלק ב' סימן ק"י וק"א, ואבני מלואים סימן מ"ד ואם יכולים לבטל קדושין אף אם הבעל היה דתי ונעשה מומר אחר כך, על אחת כמה וכמה שיכולים לבטל קדושין כשהבעל היה מומר ומנוול ולא היה בן אדם ואף גוי לא היה מתנהג כך להתיר אשתו וליעץ לה לצאת עם גברים אחרים ושגברים אחרים יתנו לה אהבה ואחוה ורעות ומסתמא אחר כך גם יזנו אתה כמו שהבעל טוען עכשיו. מה קרה כל

אותם השנים מתחילת הנשואים שלהם? איך הוא היה? אלא ודאי או שהבעל שוטה גמור שמאבד מה שיש לו, אשת חיל יפה וטובת לב. או שהוא רשע גמור. ובשני אופנים ממה נפשך אין הקדושין תופסים, או אם הם כן תופסים, או אם הם כן תפסו זה לא יותר מדרבנן ובצירוף כל הספיקות שכתבנו למעלה הקדושין בטלים.

עיין מנחת יצחק חלק י' סימן קכ"ו

עיין מהרשדם אבן העזר סימן י'

עיין זכות משה סימן ש"ב

המהרשם סימן ק"י וקי"א חלק ב'

עיין תשובות מהרי"ל סימן ר"ה

עיין מהרי"ק שורש קע"ז

עיין מאירי סוף פרק ה מיבמות

ועיין תשובות ברכת יוסף אבן העזר ס' ד' אות י"ד שמביא מהמהריש

ועיין תשובות הראם סימן ס"ו וסימן נ"ז בשם מרדכי.

עיין מהרי"י מינץ ס' י"ב.

וזה שהצריך להפקעת קדושין במומר שיתן גט ועל ידי זה מפקיעין הקדושין של מומר ובלא גט העלה המהרשם בחלק ב' סימן קי"א דאסורה רק מדרבנן ומדאורייתא מפקיעים הקדושין ואם כן כיון דיש בשאלה שלנו הרבה והרבה ספק ספקות אם כן אפילו לשיטת הרשבא דהעלה דספקא דאורייתא אסור מדאורייתא אבל אם יש שלשה ספקות - ספק ספקות הרשבא מודה דמותר לכתחילה ואין אסור אפילו מדרבנן. עיין ערוך השלחן יורה דעה סימן ק' ס'ק צ"ט ואם כן בנידון דידן האשה מותרת להתחתן לכל גבר די תיצבייין והקדושין עם בעלה בטל ומבוטל כעפרא דעראה. ועיין שרידי אש חלק ג' סימן כ"ה בסוף שמביא שיטת מהרשם וזכות משה ומהרשדם ואף שלא רוצה לסמוך עליהם למעשה אף שלהלכה סובר כן אבל במקום שיש כמה

וכמה ספק ספיקות וסניפים להתיר יכולים לסמוך גם למעשה על המהרשם וזכות משה ומהרשדם ולבטל הקדושין ולהפקיע אותם, בגבר רשע ומומר כבעל זה. ואף שהמנחת יצחק בונה התרו במקום שהבעל עזב דתו לגמרי אבל הזקן אהרן גם מפקיע קדושין באופן שהבעל עוזב דת - מחולל שבת וכן שיטת מהרש"ם חלק ב' סימן ק"י וסימן קי"א ויכולים בשעת הדחק לאמר שגם בבעל שמתיר לאשתו לזנות - לצאת עם גברים אחרים למצא אהבה ואחווה במקום שהוא צריך לתת לה גם הוא נחשב לעוזב דת ומומר ויכולים להפקיע קדושין. ואם אינו מומר הוא שוטה גמור ואין קדושין חלים בשוטה גמור שמי שמאבד מה שנותנים לו הוא שוטה גמור ובעל זה מיום ראשון כך היתה התנהגותו שהתיר לאשתו לצאת עם גברים זרים. ובשוטה כזה אין קדושין תופסין. ואם האשה משקרת ובאמת היא פרוצה הכי גדולה והיתה פרוצה מיום ראשון אם כן בפרוצה כזאת או שהיא שוטה או שהיא מומרת אם כן ממה נפשך אין קדושין תופסין בפרוצה ומומרת כאו. ואם כן תפסי ונעשית מומרת אחרי כן גם כן מפקיעין הקדושין ממנה באותה סברה שהסברנו למעלה בנוגע לבעלה. ואם הקדושין כן תפסו ולא מפקיעין הקדושין אם כן זו זכות הכי גדולה בשביל בעלה כשנתנו לה גט זכוי שעל ידי זה יפטר מפרוצה ומרשעת כמותה. ויש סכנה לבעלה לחיות עם פרוצה כמותה, לשיטתו שהיא כן פרוצה ויוצאת עם הרבה גברים.

וגם יש סכנה שהגבר עם מי שהיא יוצאת ותאהב, ואם לא תמלא רצונו להמשיך אתו, יכול הגבר לבא ח"ו ולהרביץ לה ולמשפחתה.

וכן הוי שגבר בא באמצע הלילה והתחיל להרביץ לאשה מכות רצח בראש ובנס ניצלה, ואם הגבר היה אחד מן הגברים שהיו לה עסקים אתם ואחר כך לא רצתה להמשיך אתו אם כן אם הוי הבעל שם היה יכול להרוג אותו ואת משפחתו ואם כן אם הבעל נפטר ממנה על ידי גט זכוי זו הזכות הכי גדולה בשבילאשתו והוא מחויב לגרשה ואם לאו אסור להצילו שמורידים ולא מעלים איש שגונב נפשות וכאן הוא כמו

גונב אותה ולא נותן לה חפש להתחתן, גורם שתזנה ואם כן הוא כאלה שדנים אותם שמורידים ולא מעלים. יורה דעה קנ"ז ועל ידי הגט זכוי הוא פטור מעונש זה. ואם כן זה הזכות הכי גדול.

ואם הבעל משקר, הרי הגט זכוי זאת זכות הכי גדולה בשבילו לשטתו. ואנחנו לא יודעים מי היה הגבר, בעלה או שליח של בעלה או שליח מן אחד מן האנשים שיש לאשה עסק וסכסוך אתם בבית המשפט או אחד מן הגברים עם מי שהיא יוצאת אחרי שהשליכה אותו או שליחו.

ואף אם הבעל משקר אם כן הגט זכוי זה זכות הכי גדולה בשביל האשה וגם לבעל. ואם מי שהרביץ לאשה היה שליח של האנשים שיש לה סכסוך אתם בבית המשפט, אם כן על ידי הגט זכוי היא מותרת להתחתן והעצה הכי טובה בשבילה לעזוב אנשי מרמה והשם ינקם מהם. והיא תמשיך עם החיים שלה ומיד תתחתן עם גבר שמעונין בה והוא יגן עליה ולא תהיה לבדה כדי שח"ו לא ירביצו לה בעתיד ויסכנו עוד את חייה.

ולכן פסקינן דקדושין של האשה ח
 דמתקריא אן עם
 הם בטלים כעפרא דעראה דאדעתא דהכי
 לא התקדשה. והאשה חנה רייזעל בת שמחה ישראל הכהן דמתקריא חנה דמתקריא
 אן מותרת להתחתן לכל גבר די תיצביין והיא מותרת לכל אדם ואין איש ימחה
 בידה.

משה

עכשיו שהיא לבדה והערכאות נטלו הבנות ממנה יש גבר גרוש מבקר אותה בתמידות מאוהב בה ורוצה להתחתן אתה אבל היא לא יודעת אם היא מעוניינת להתחתן אתו. אבל היא אומרת שעכשיו היא פלגש שלו והיא רוצה בשייכות זה כדי לבחון אם שניהם אחד בשביל חברו. וזה ספרה לי כמה פעמים שהיא הולכת למקוה ושומרת טהרת המשפחה ויש לה יחסי מין עם הגבר הזה. האשה הבטיחה לו שהיא תשמור על כל הלכות טהרת המשפחה ותעשה בעתיד הכל לפי ההלכה.

האשה והחבר שלה שהוא למדן באו לביתי. החבר רצה לדעת הסברה והלמדות של ההתר שלי בשביל האשה. והסברתי לו כל היסודות שכתבתי בתשובה והוא הסכים אתי מאה אחוז. הוא שלם מקצת מן הכסף שמגיע לי בעד שכר בטלה. והוא לקח הפתרון שהאשה מותרת להתחתן כיון שהוא מעוניין בזה. היחס בין הזוג היה כמו יחס של זוג שכבר נישאו ויש להם מאה אחוז שביעות רצון מן חיי מין ביניהם. האשה רק רמזה לו שהוא ישלם והוא שלם. היא סומכת עליו מאה אחוז במה שהוא מדבר ויש הבנה ביניהם. הוא מדבר כלפיה מתוך אהבה וחושב הכל בשביל טובתה, הוא רואה רק טוב במה שהיא עושה. דואג בשביל טובתה ומיעץ לה בדרך שיצא רק טוב בשבילה. והיא סומכת עליו וזה בא רק בין בני זוג שיש להם שביעות רצון והבנה מהחיים המשוטפים בחיי מין.

שלא בפניה ספר שהיא טובת לב ויפה בחוץ ובפנים. ובפניה ספר שהיא מרגשת שהוא אוהב אותה מאד מאד. ויעשה כל מה שהיא רוצה. והיא סומכת עליו והיא מאמינה שבאמת רוצה להתחתן אתה. וזה הראיה הכי גדולה שיש להם יחסי מין. וכמו שכתבנו כיון שמעולם לא היתה אשת איש דהקדושין שלה עם בעלה הם בטלים כעפרא דארעא. והסברתי להזוג שלדעת הרמבם אבן העזר סימן כ'ו וכך פוסקים אסורים לחיות ביחד בלי נשואין אבל הוא יודע שיטת רמבן וסיעתו דפלגש מותרת אם רק

טבלה לנידתה.

ראיתי שהזוג שניהם פוחדים להתחתן אף שהם מאוהבים אחד בחברו ועוברים על שיטת הרמבם ביד רמה וסומכים על שיטת רמבן באבן העזר סימן כ'ו , לכן יעצתי להם שיקדשו בתנאי ויגרשו בתנאי והקדושין והגטין בתנאי צריכים להיות ביחד על פי הנוסח שחברתי באופן כזה וזה באנגלית ויופיע בתשובה בסוף הספר בחלק האנגלית ועיין שם. ואף שאני לא משתמש עם ההתר הזה והתנאי קדושין ותנאי גרושין ביחד אבל בשעת הדחק גדול וכדי שלא יעברו ביד רמה נגד שיטת הרמבם יכולים להשתמש בהתר של תנאי קדושין ותנאי גטין ביחד שזה מוטב שיאכלו בשר תמותות ולא יאכלו בשר נבלה.

משה

עכשיו שזה ברור לי כחמה שיש לאוג חיי מין ושיש להם שביעות רצון מהיחס שלהם שזה בא רק ודוקא אם לאוג יש שביעות רצון מיחסי מין וחיי אשות החבר אומר שהיא אשה שמראה אהבה ויודעת לאהוב גבר , והראיה הכי גדולה איך שהוא מרגיש כלפיה והיא כלפיו. זה בעצם הראיה הכי גדולה שהיא סוטה ואסורה לבעלה הראשון וכופים אותו לגרשה בשוטים ממה שכבר בארנו באריכות ובמקום שלא יכולים לכופ אף פסקינן דאדעתא דהכי לא התקדשה ולכן האשה בת מותרת לכל גבר די תיצביין והקדושין עם בעלה הראשון , בטלים.

משה

העובדה לפי האשה

בעלי שקר לי שהוא טוב לב אבל אחרי הנשואין הוא תמיד צעק וכעס והרביץ לי. כשהייתי בהריון השליך אותי מן המדרגות ובנס נצלתי ולא קרה כלום לי ולעובר. הוא היה בעל תאוה גדולה ואנס כל האחיות שלי ועם אחות הקטנה שלי פייס אותה כשהיתה פחות משתיים עשרה שנה והם חיו חיי אשות משך ארבע שנים עד גיל שש עשרה וגם אנס האמא שלי.

ובסוף הרביץ לי כל כך עד שהלכתי למשטרה ואסרתי עליו לבא לביתנו וכבר קבלתי
???????????????? מבית המשפט של ערכאות אבל בעלי בשום פנים ואופן אינו מסכים לתת לי גט. וזה משך של תשע עשרה שנה שהוא מסרב לתת לי גט. וזה שנשארתי אתו ויש לנו שלשה בנים מפני שקיוויתי שהמצב ייטיב אבל במקום שהמצב ייטיב נהיה גרוע עד מאד. שבסוף ככלות כל תקוה לא היתה לי ברירה חוץ ממה שעשיתי שקבלתי עליו בבית המשפט.

תשובה

כאן יש ענין של מקח טעות. האשה לא ידעה שהגבר הזה משוגע ובעל תאוה גדולה עד כדי כך שזנה עם אחיותיה ועם אמה.

ועיין אבני מלואים סימן מד לסברה זו.

ועיין מנחת חינוך מצווה רא או רב ???????????

ועיין אוצר הפוסקים ריש סימן יז לסברה זו של רשי ביבמות דף מט שהקדושין נפקעים ואם כן הקדושין בטלים. וחוצ' מכל זה הבעל סרב לשמוע לקול בתי דין שצוו עליו ליתן גט והמסרב לשמוע לקול בית דין נקרא עבריין והקדושין בטלים מפני הטעם שכתבנו.

ובפרט עם גט המומר ??????????? הזה נותן גט פוסקים המריק שורש סא או סב ?????????????????? ואור שמח על רמבם הלכות גרושין פרק ב ס'ק כ והמנחת יצחק חלק י' סימן קכו שבבעל כזה שנותן גט הקדושין נפקעים.

וכאן זכינו גט בשביל הבעל כסברת רב אליהו קלאצקין. עיין אוהל יצחק חלק ב סימן סב ועיין שרידי אש חלק ג סימן כה ועיין בספרו של הרב קלאצקין דבר אליהו סימן מח.

ואם כן הקדושין נפקעים.

חוצ' מזה העדים של הקדושין מסתמא לא זוכרים תאריך הקדושין ואם כן הם פסולים וגם לא יחדו עדים לקדושין, ולא פסלו שאר העדים.

ועיין ??????????? חושן משפט סימן לו דבאופן כזה אמרינן עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה. ואף להחתם סופר ששאר אנשים נחשבים לעדים אבל ברור כחמה שאין אדם בעולם שאזכר תאריך הקדושין ואם כן הם בטלים. ועיין יביע אומר חלק ג סימן ח שמביא כמה ראשונים ואחרונים שסוברים ככה. ואם כן בזמן ובמקום שהזוג גרים שאי אפשר לבא לבית דין לכופ' אם כן פסקינן שאדעתא דהכי לא התקדשה ואף מיעוטא דמיעוטא דלא נמצא כלל וכלל היו מסכימות להתחתן עם גבר כזה ואם כן הקדושין בטלים ועיין אגרת משה חלק אבן העזר חלק א סימן עט בסוף.

ועיין דבר אליהו מהרב אליהו קלאצקין סימן מח

ועיין אהל משה חלק ב סימן קכג

ועיין עין יצחק מהרב יצחק אלחנן????????? סימן כג ס'ק לח שבמקום שאי אפשר

לבית דין לכוף לבעל אמרינן אדעתא דהכי לא התקדשה.

ועיין משיבת נפש סימן טו מהרב אריה ליב צונץ. דמום נחשב מה שהמון עם לא

יכולים לסבול וכן מבטלים מקח ואם כן גם מבטלים קדושין של האשה רחל דעוויד

מבעלה משה הנקרא מאזעס ויש לה רשות ממני להתחתן לכל גבר די תיצבייין ואין

איש מוחה בידה.

האשה ו התחתנה לפני חמש שנים לגבר שבא מאיראן ולמד בעבר במכללה בישיבה יוניברסיטי קולג'. וכל הזמן למד גם למודי קודש והגיע לשיעור גבוה של הרב שעכטער זה השיעור הקרוב לסמיכה. כשהאשה פגשה אותו הוא היה תלמיד בבית הספר לרפואה של בית החולים מט. סיני, היה שומר שבת חבש כיפה ושמר כל הלכות.

הזוג התחתנו ויש להם שני ילדים. אבל כמעט מההתחלה הבעל היה כעסן והרביץ לאשתו מכות רצח. תמיד השפילה. כעפרא דארעה ואמר שהוא לא מעונין שהיא תלד בנים מפני שהיא שוטה. שהוא מעונין לקחת אשה אחרת חכמה שהיא תלד בנים. ותמיד בקש ממנה שתזמין לו בחורות אחרות שיוכל להתחתן אתן. לא ברור אם יגרש את אשתו או שיקח אשה שניה על הראשונה אף שזה נגד החוק, ונגד חרם דרבנו גרשון.

חוץ מכל אלה ההורים של הגבר אינם שומרי דת. הגבר הסביר שאמו מותרת לבשל בשבת וגם היא לא צריכה גט מן אביו שכבר נפרד מאשתו מפני שהיא לא יהודיה גם אביו אמר על אשתו שהיא לא צריכה גט מפני שהיא לא יהודיה, לפי האשה. אביו הסביר שהוא לא נותן גט מפני שהוא רוצה שאשתו תחזיר לו בחזרה כל הכסף שבית המשפט הארכעות נתן לאשתו אז יתן לה גט לא מקודם. אבל אמו אמרה על עצמה שהיא מבשלת בשבת מפני שהיא לא דתיה כך מספרת האשה התובעת גט. בין

????????? שלא יכלו לחיות במנוחה באיראן ושקרו על עצמם שהם יהודים מפני שיהודים יכלו לחיות בשלום ומנוחה שמה. אם כן אפשר שהגבר באמת בן של גויה ואין קדושין תופסים בגויים. בסוף כשבני הזוג נפרדו אחד מהשני ועבר קצת זמן הפסיק הגבר לשמור ועכשיו אינו שומר שבת. הוא רצה לפגוש את בניו דוקא בשבת בבקר והוא יטול אותם באוטו. האשה התנגדה. זה דבר שראיתי כתבים מהבעל לעורך הדין של האשה ותשובה של העורך דין לבעל.

הזוג כבר בקרו כמה וכמה בתי דין והכל לשוא. הגבר בשום פנים ואופן לא מסכים לפטור את אשתו בגט כריתות כדת משה וישראל רק אם יתנו לו סכום של חמשה מיליון דולר?????????????????. וגם הורי האשה ישלמו כל הוצאות של נסיעה בשביל ילדיו מארגאן דירת האשה לניו יורק וגם הוצאות של משרתים שיהיו שומרים לילדים.

תשובה

פה יש כמה ספקות.

1. אפשר באמת שהאמא של הגבר מעולם לא התגיירה והיא גויה והגבר נולד מגויה והוא גם גוי אם כן לא תופסים הקדושין עם גוי.
2. זה נכון שהגבר נולד מגויה אבל הוא כן נתגיר וזה מסתבר כי הוא היה שומר שבת למד בישיבה כל זמן שהלך לקולג' ולמד והגיע לכתה גבוהה בשעור של הרב שעכטער מסתמא היה תוכו כברו ובאמת האמין ביהדות. ואם הוא נולד גוי מאמא לא יהודיה היה בנקל יכול לתקן את זה ללכת למקוה עם שלשה חברים ולקבל עליו עול מצוות ולטבול ולעשות הטפת דם הברית קודם הטבילה עיין יורה דעה טור ?????? רס'ח. בדיעבד פסק האגרת משה לא צריכים אף הטפת דם ברית. וגם

אפשר שהאמא אף שנולדה גויה הלכה למקוה קודם החתונה וקבלה עליה יהדות כדי להשיע רצון משפחת בעלה ואם כן נעשתה יהודיה ובנה יהודי. ואף אם באמת לא קבלה בפרוש עול המצוות פסקינן שאף אם לא היה קבלת המצוות בדיעבד נעשית גיורת אם רק טבלה לנידתה אף אם לא היה שם בשעת הטבילה בית דין של שלשה גברים ראויים להיות בית דין רק היתה שמה האשה שמשגחת על הטבילה. כן פסק הגרא ביורה דעה סימן רס"ח ועיין פרישה ??????? בטור יורה דעה דביעבד נעשית גיורת אף אם טבלה שלא בפני בית דין של שלשה רק לפני קרוב ולוא דוקא לפני שניים רק אפילו לפני אחד או אשה אחת כדעת הגרא.

זה דבר ברור שלקבלת מצוות מוכרחים שיהיו שם בית דין של שלשה כשרים לדיינים. עיין טור ושלחן ערוך יורה דעה רסח אבל בדיעבד אם לא קבלה מצוות כלל היא נעשית גיורת מכל מקום ויכולה להתחתן עם יהודי. ועיין גם ברמבם משנה תורה הלכות אסורי ביאה פרק י"ד הלכה ז' דאומר אותו דבר ועיין בכסף משנה שמסביר את הענין כמו שאמרנו.

ואם כן אף אם אמו של הבעל בעניין שלנו לא קבלה בפרוש המצוות רק טבלה לנדתה קודם החתונה עם בעלה כמו שאב של הבעל העיד שאשתו כן הלכה למקווה קודם שנכנסה לחופה אתו ואם כן להדעות שמביא הטור והשלחן ערוך יורה דעה סימן רסח והכסף משנה באיסורי ביאה פרק י"ד ס'ק ?????????? נעשית האשה יהודיה בזה שטבלה לנדתה קודם החופה, אף אם היא לא קבלה בפרוש כל המצוות. ורק אם האשה מתנגדת לקבל אף מצווה אחת אז אמרינן שאין כאן גרות כלל כמו שמסביר הגמרא בבכורות וכמו שפסק הרמבם במשנה תורה הלכות אשות פרק י"ד ס'ק ט'.

ואם כן אמא של הבעל היא כן יהודיה ובנה נולד מגיורת והורתו וילדתו היה בזמן שאמו כבר נעשית גיורת, ואם כן הוא בן גיורת והוא מאה אחוז יהודי וקדושיו קדושין.

ואף אם נאמר שאמו מעולם לא נתגירה והבן נולד גוי אבל מסתבר שהבעל הזה היה אדוק ותלמיד בישיבה רבנו יצחק אלחנן אף אם היו לו ספקות על יהדותו היה מתקן את זה על ידי קבלת מצוות לפני שלשה חברים בני ישיבה. או אם הוא גבר ובעל עולה כמו שהסברנו לעיל בשיטת הגרא ואם כן היה יהודי ואם כן קדושיו קדושין.

ומשתמשים בכלל אין חבר מוציא דבר שאינו מתוקן מתחת ידיו. אבל בכל זאת ספק נשאר אם אמו לא התגיירה מעולם היא גויה והבעל נולד גוי אם הוא לא התגיר או אף אם כן טבל לפני אחד ולא לפני בית דין לפי השיטות שסוברים דלא מהני (שיטת הריף) אם כן טבילתו לא עלתה לו כלום.

האשה ואביה ואמה טוענים שבאמת היה מקח טעות הם מעולם לא ידעו שהבעל נולד לאם שנולדה גויה ולא היו מסכימים לשידוך, להתחתן עם איש שכל משפחתו הם גויים. ואף אם התגייר לפני בית דין של שלשה לא היו מסכימים לשידוך ועל אחת כמה וכמה שיש אפשרות שלא גייר עצמו או אמו לא התגיירה כהוגן ואם כן יש כאן מקח טעות, והקדושין לא תפסו מעולם כמו ?????????? הוא עשה שלא כהוגן שלא גלה האמת שאמו גיורת או שהוא גר. והאשה ואביה ואמה כולם מקפידים על זה. ואם כן אין כאן קדושין מכח בטול מקח. וגם מטעם דאדעתא דהכי לא התקדשה. וזה עדיף יותר מטעם שהבעל עשה שלא בסדר לא גלה שרשי משפחתו שהם גרים. המשפחה מקפידים שהיה שם גרות כדת וכדין לצאת כל הדעות לא רק מיעוט דעות. עוד יותר הבעל הרביץ לאשתו מכת רצח והאשה פחדה על נפשה ועל ילדיה וגם תמיד

השפיל אותה וספר לה שרוצה אשה אחרת חכמה ושהאשה עצמה היא שוטה ולא רצה שיהיו לו בנים ממנה מפני שהם גם יהיו טפשים כמו אשתו. ולכן מפני הרבצת רצח ותמיד בזה אותה כופים להוציא או מפני שיש סכנה להשאר עם בעלה או מפני שמאוס הוא עליה וגם התנהגותו היו שלא בסדר ויש לה טעמים חזקים למאוס בו. הבעל לא פרנס אשתו היא היתה צריכה לפרנס את המשפחה ולהיות אמא ולהיות אשה לבעל שאף פעם לא עזר לה. רק בזה אותה תמיד ובקש בחורות אחרות מאתה וגם מאחרים זה לא היה צחוק. וגם אסר עליה לדבר עם גברים אחרים וכשהיא לא הסכימה לשמש אותו חשד שהיא מזנה עם חברים שלו. אם כן אסורה עליו מטעם

??????????????????

על עצמו חתיכה דאיסורא ועל כל הדברים כופים לבעל להוציא כמו שהסברנו בכמה וכמה תשובות. ועיין אוצר הפוסקים סימן י'א שמביא שיטת רבנו ירוחם באדם וחווה שכופים להוציא כשאשתו זנתה עם אחר וכן סבר הרמבם בפרוש המשניות כתובות בסוף פרק ראשון וכן סבר רבנו חתם סופר בחדושין על נדרים פט: צ. וכן סבר רבנו עקיבא אייגר כמו שמסביר אהל יצחק בתשובותיו חלק ראשון ואוצר הפוסקים מביא בסוף הכרך על סימן י'א באבן העזר.

וכשהבעל לא מפרנס אשתו כופים להוציא עיין אבן העזר סימן ?????. ועיין פתחי תשובה שם. ובעל זה גם השליך את אשתו מן הבית כשלא הצליחה לעבור בחינות ולא קבלו אותה בשביל דוקטורט ואם כן עזב ?????. אותה והיא מורד ???? בתשמיש וכופים להוציא על זה. עיין רמא בתשובותיו החדשות סימן ?????. ועיין אבן העזר סימן עו וגם קנא ס'ק א דכופים להוציא ועכשיו שלא יכולים לכופ אמרינן דאדעתא דהכי לא התקדשה עיין אגרת משה אבן העזר חלק א

סוף סימן עט

עי יצחק סימן כד ולח

אהל משה חלק ב סימן קלא

דבר אליהו סימן מח

אריה ליב מינץ סימן טו

ספרו ??????????

וגם נתנו לאשה זכוי גט. ?????? דהסכמת של הרב קלאצקין ועיין שרידי אש חלק
ג סימן כה ואהל יצחק חלק ב סימן סד . אם כן אף אם האשה פשעה עשינו טובה
הכי גדולה בשביל האיש.

תשובה ט'ו

העובדה לפי האשה

לפני שבע עשרה שנה ויש

התחתנה עם

להם שני ילדים, בן ובת.

תשע שנים אחרי החתונה בשנת 1989 הפסיק הבעל לקיים יחסי מין עם אשתו או לכל היותר רק לפעמים רחוקות עד מאד. מקודם גם לא היו להם יחסי מין יותר מפעם או פעמים בחודש, אבל זה היה בתמידות, עכשיו זה קרה לפעמים רחוקות. בתחילת 1989, באותו זמן שהפסיקו היחסי מין התחילו מחלוקות וריב בין בני הזוג. הבעל לא יכל להיות גבר לא היה לו גבורת אנשים (זה המצב באמת היה לו מתחילת הנשואין אבל לא כל כך גרוע). התחיל לא רק לריב עם אשתו אלא גם להכות אותה ולאיים עליה שיהרוג אותה. האשה אהבה בעלה ועשתה כל תחבולות שיטיב המצב אבל במקום שהמצב יטב הוא הלך והחמיר עד שבסוף נובמבר 1992 שלח הבעל לאשתו מכתב שהוא רוצה לגרש אותה. מקודם, בשנת 1991 עזב הבית לשבוע אבל בסוף חזר. ובכל שנת 1992 היה מדבר שרצה לגרש אותה ולעזוב הבית. וכך הוי באפריל 1993 עזב הבית ולקח כל חפציו וגם היהלומים שנתן לה במתנה לקח בחזרה וגם שאר היהלומים ותכשיטים שמשפחת האשה נתנו לה במתנה גם כן גנב.

ומאז הפסיק לתת לפרנסת אשתו בנו ובתו.

במרץ 1994 כשבא לבית של האשה התחיל בריב אתה וגם עם אמה והתחיל להכות מכות רצח את שתייהן. וכמה פעמים לפני זה הכה אשתו וחנק אותה ובנס יצאה בחיים. ומיד אחרי שהפיל על האשה ואמה בראשונה קבלה האשה עליו בארכעות להגן עליה ובית המשפט אסר עליו לבא לביתה אבל באפריל כן בא לקחת את כל דבריו וגם גנב את היהלומים שלה ושאר התכשיטים של כסף וזהב, ואז הפסיק לפרנס המשפחה ואז קבלה האשה בארכעות לגרושין או להפרדה וקבלה עליו שיחזיר לה מה שגנב ושהיא תהיה אפוטרופוס לבן ולבת ושהבעל יפרנס אותה.

מאז הבעל סרב לתת לה גט כריתות וזה משך של ארבע שנים.

והאשה מוסיפה שבעלה כן יוצא עם בחורות אחרות ומבלה הרבה זמן אתן ומתיחד אתן ומסתמא שיש לו יחסי מין אתן מיום ראשון של החתונה ובפרט מתחילת שנת 1989 כשהפסיק לחיות אתה כאיש ואשה.

בעלה עשיר מופלג והם יצאו שלש פעמים בשבוע לאכול חוץ מן הבית והלכו לבלות זמן כמה פעמים בשבוע ויצאו לחפש הרבה פעמים בשנה. הכסף היה בלי מספר אבל גם הבגידה היתה בלי מספר וחשבון. המכות שהיא קבלה בגשמיות וגם ברוחנית לא היו להם מספר, והצער שסבלה מהיחס הזה לא מצריך יותר גהנום - היא כבר קבלה את עונשה. הבעל גם שומע לקול משפחתו ובפרט לקול אמו ואחיו הגדול על חשבון אשתו וילדיו. אין לו דעה חופשית מעצמו הוא עושה רק ודוקא מה שאמו ואחיו רוצים.

האשה ספרה לי שמיום ראשון של החתונה היו לבעלה בעיות בשעת תשמיש לעמוד, לא היתה לו גבורת אנשים ולצערך לא היתה לה עונה יותר מפעם או לכל היותר פעם בחודש. ואף שהלכו לרופאים והרופאים אמרו שאין לו שום דבר פיזי שמפני זה אין לו גבורת אנשים, אבל יותר מפעם ולכל היותר פעמים בחודש לא היו להם יחסי מין. אף שהוא נראה לכל שיכול לבעול בכל יום והיתה לו תאוה לנשים אחרות בשביל

יחסי מין. והאשה חושדת שהיו לו יחסי זנות מהצד מהיום הראשון או שהוא שוכב

$$\frac{7710}{16}$$

miss page 3

חוץ מזה רימה אותה שיאהבה ויתן לה עונה וכאן מרד מיום ראשון וגם נתן לה רשות להיות לה יחסי מין עם אחרים במקום לפקוד אותה ולהיות אתה אם כן רשע וטפש כזה מעולם לא חל קידושין עיין טור אבן העזר מ'ד שמביא מראשונים ובתוכם מהרשדם שהקדושין לא תופסים מדאורייתא ולכל היותר מדרבנן או לחומרא או אף אם זה קרה אחרי כמה שנים שהתחתנו מפקיעין הקדושין שאם בעל נעשה מומר אחרי כמה שנים יכולים להפקיע הקדושין ועיין שרידי אש חלק ג' סימן כ'ה ועיין מנחת חינוך מצוה ר'ג אבני מלואים מ'ד אוצר הפוסקים ריש סימן י'ז .

וחוץ מזה מעולם לא יחדו עדים ופסלו שאר העדים ולכן כיון שהיו שם נשים וקרובים אמרינן עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה ועיין תשובותי א-יד מה שבארתי באריכות. ואפילו לדעת חתם סופר אבן העזר סימן ק. ועיין תשובותי א-י'ד ממה שבארתי באריכות. ושאר האנשים הנמצאים בחופה יכולים להעיד או אפילו לא ראו החופה רק יודעים מזה אבל ברור כחמה דאם היו שואלים לאיזה אדם הוא זוכר התאריך של החופה ברור. שלא היה זוכר התאריך וממילא הוא פסול. עיין יביע אומר חלק ג' סימן ח' דפוסל עדים שלא זוכרים תאריך הקדושין וגם מביא חבל של פוסקים שסוברים כזה. וחוץ מזה אם באת עתה להתחתן עכשיו עם גבר שני והתחתנה לא היתה יוצאת ממנו מפני שאין כאן עדים שהיתה מקודשת לבעלה הראשון ואם חסר עדים יכולה להשאר עם בעלה השני והילדים מהשני הם כשרים עיין משנה למלך הלכות אישות ט'ו ס'ק י' ועיין יביע אומר חלק ג' ס'ק ח' ועיין שב שמעתתא ס'ק ט'ו

ועיין אחיעזר סימן ו' ס'ק ג' ד' ה' ועיין רמא אבן העזר סימן ל'א סק' ד' ועיין רמא אבן העזר סימן מ'ו ס'ק ה' כסברא זו.

וחז"ל ראו בעין הקדוש שלהם צרכי אשה ולכן פסקו ביד רמה שאם אשה באה ואומרת מאוס עלי ואפילו בלי אמתלאות היו כופים בעלה להוציאה בשוטים דאם לאו תצא לתרבות רעה תזנה ותעשה סוטה. עיין ירושלמי כתובות פרק ז' משנה ו'. עיין מאירי כתובות דף 268 עיין יביע אומר חלק ג' ס'ק י'ח י'ט כ'. עיין ציץ אליעזר

חלק ה' ס'ק כו. עיין רמא יורה דעה רכ"ח ס'ק כ' ופתחי תשובה שם דמביא נודע ביהודה ועכשיו פסקינן לפי היביע אומר והציץ אליעזר דלעיל דאשה שבאה ואומרת מאוס עלי דכופים לבעל להוציאה ובפרט שיש לה אמתלאה למה בעלה מאוס עליה ובפרט שכפו לאשה להתחתן עם בעלה. וכל זה נמצא בשאלה שלנו כמו שבארנו בהעובדה לפי האשה בהקדמה לתשובה ובפרט שהבעל עזב אותה ומיום ראשון לא מלא תפקידו ולא קיים עונה כמו שהוא הבטיח לה והוא לא דתי והוא מנוול ואפילו גוי לא יעשה מה שבעלה עשה לתת לה רשות להיות לה יחסי מין עם אחרים ואם כן הקדושין מעולם לא תפסו מדאורייתא או מדרבנן ואם כן תפסו לא יותר מדרבנן ואם תאמר שכן תפסו אפילו מדאורייתא הפקיעו אחר כך כשהוא הפסיק לחיות אתה בכלל וכלל ואמר לה שיש לו רשות ממנו לחיות חיי מין עם אחרים - נעשה רשע גמור והקדושין פקעו עיין שרידי אש חלק ג' סימן כ"ה. עיין אבני מילואים סימן מ"ד. עיין מנחת חינוך מצוה ר"ג עיין אוצר הפוסקים ריש סימן י"ז לפסק כזה. וממילא האשה אינה אשת איש.

ואם היא כן אשת איש כופים לבעלה להוציאה מפני שהוא מרד מתשמיש ומפרנסה. עיין אבן העזר קנ"ד סק א'. וסוף בבית שמואל שם, ועיין תשובות רמא חדשות סימן ל"ו. וכאן לכל הדעות שהבעל מרד מתשמיש.

ומסתבר שהוא רועה זנות מיום ראשון או שהיה שוכב זכר או שהוא נואף בידים משחית זרע לבטלה בתמידות עד כדי כך שאין לו גבורת אנשים, בבעל כזה בודאי כופים להוציא אפילו אם הקדושין אינם בטלים, ולדעתי הקדושין מעולם לא תפסו לא מדאורייתא ולא מדרבנן.

וחוץ מזה אין לו דעה אישית הוא תמיד תחת השפעת אמו אחיו ומשפחתו נגד אשתו וילדיו והוא עושה ממש כל מה שהם רוצים. עיין אוצר הפוסקים סימן ע"ד ס'ק י דמביא~~המון~~ שיטות גבעל שאינו מתגבר נגד משפחתו כופין להוציא בשוטים. ובפרט שיש לו אשה יפה ואיזה שוטה שמאבד מה שנותנים לו ואם הוא בוחר לרוץ אחרי

זנות או גברים במשכב זכר או להשחית זרע לבטלה במקום להיות לו יחסי מין עם

אשת נעוריו שהיא יפה זה השוטה הכי גדול בעולם וכך היה מעולם. ובשוטה כזה לא תופס קידושין מדאורייתא או מדרבנן ולכל היותר מדרבנן. ואם תאמר שתפס מפקיעינן הקדושין בשוטה וטיפש ורשע כזה כמו שבארנו לעיל. ולכן לפי כל הסניפים שבארנו בזמן הזה שאין כח לבית דין לכופו בשוטים מבטלים הקדושין דאדעתא דהכי לא התקדשה ולא אינסבא. עיין אגרת משה אבן העזר חלק א' סוף סימן ע"ט. עין יצחק כ"ד. אהל משה חלק ב' סימן קכ"ב דבר אליהו סימן מ"ח שסוברים כמו שאמרנו. והקדושין של אסתר בת שלמה עם יוסף יהושע בן צבי יצחק הם בטלים כעפרא דערעא והאשה אסתר בת שלמה מותרת לכל גבר די תיצביין ואין איש שיעמוד

נגדה

משה

חוץ מזה כסף קדושין לשיטת רמבם בספר המצוות שורש ב' בדרבנן וכן סבר באשות פרק א' סק ב' וכן סברו רבותי של רש"י כתובות ג' ברש"י ועיין מגיד משנה אשות פרק י"א ס"ק ב' ועיין כזה פתחי תשובה אבן העזר סימן מ"ב בסוף מתשובות שב יעקב ומצטרפים לסניף להתירה ולכן אסתר בת שלמה אינה אשת איש והקדושין עם יוסף יהושע בן צבי יצחק בטלים כעפרא דערעא והיא מותרת לכל אדם דאדעתא דהכי לא התקדשה ולא אינסבה.

משה

מפני מה שכתבנו לעיל לחייב בעלה להוציאה וכופים אותו בשוטים כבר בארנו

המקורות. ובמקום ובזמן שלא יכולים לכוף פסקינן דהקדושים בטלים מטעם דאדעתא דהכי לא התקדשה ולא אינסבא. וכבר בארנו המקורות לזה. ולכן האשה אסתר בת

שלמה מותרת לכל אדם והקדושין שלה עם יוסף יהושע בן צבי יצחק בטלים כעפרא דערעא ויש לה רשות ממני להתחתן לכל גבר די תיצביין ואנש לא ימחה בידה והיא מותרת לכל אדם. חוץ מזה כבר זכינו גט בשבילה כמו שפוסק השרידי אש חלק ג' סימן כ'ה והרב הרצוג. באהל יצחק חלק ב' סימן ס'ד כמו סניף לכל ההתרים וזה מובא מהרב אליהו קלאצקין.

ההתר רק בשביל האשה ולא בשביל בעלה הוא מוכרח לגרשה בגט כריתות כדת משה וישראל ובלי זה הוא תחת חרם של רבנו גרשון וכל האסורים שקבלו רבותינו ז"ל עד סוף כל הימים הוא אסור להתחתן בלי גט כריתות לאשתו.

משה

כבר נתנו גט זכוי להאשה ואם היא המרשעת ולא טובה כמו שטוען בעלה אם כן עשינו הטובה הכי גדולה בשביל בעלה דזיכנו לו גט וגם בשבילה.

ועוד סניף להתיר האשה.

הבעל הפסיק לחיות חיי אשות עם אשתו בתחילת 1989. בשנת 1991 עזב לשבוע. ב-1992 היו מריבות ודברו על גרושין ובנובמבר 1992 הבעל שלח על ידי עורך דינו מכתב לאשתו שיגיעו להסכמה בשביל גרושין ואחר כך שינה את דעתו. באפריל 1993 עזב את הבית ולקח את כל דבריו ונכנס לגור עם אחיו הגדול - מי שהוא אוהב בכל

נפשו ובכל לבו. ומי שהוא שומע בקולו כמו ששומעים לאשת נעוריו ומי שהוא מכבד וירא מפניו כמו בעל לאשה. לאחיו הגדול גם כן היו צרות עם אשתו. ועכשיו יכולים לומר סוף מעשה במחשבה תחילה. וסופו הוכיח על תחילתו. מיום ראשון של החתונה

דין נאמר על חוקי סימן קי"ו: והיאן שאמר כסדרה ל'.

של הבעל עם אשתו לא יכלו לחיות ביחד יותר מפעם בפעם או בזמנים רחוקות. מדוע? הבעל היה בריא, הרופאים העידו עליו שמצד כל ענינים יכול לבעול בכל יום לא רק פעם בחודש. התרוץ יכול להיות מפני שהבעל היה שוכב משכב זכר עם אחיו הגדול בכל פעם וכשבא אצל אשתו לא היה לו יותר ופעם בחודש היה המקסימום שאחיו הגדול הסכים לותר שהבעל לא ישכב אתו רק עם אשתו. זה נמשך כתשע שנים. אחרי כן אחיו הגדול רצה שישכב אתו כל הזמן ולא ויתר אף לפעם בחודש שהבעל יפקוד את אשתו ולכן הפסיק הבעל לפקוד את אשתו. וב1992 אחיו הגדול רצה בדוקא שהבעל יגרש אשתו ויבא לגור בביתו ושיהיה נמצא אצלו כל הזמן ולכן שלח מכתב עורכי דין בנובמבר 1992 ובאפריל 1993 סלק מגוריו לבית אחיו ונעשה אשה או בעל של אחיו הגדול בתמידות למשכב זכר.

פסק הלכה

כבר פסק הגאון אגרת משה אבן העזר חלק ד' שאם אחד לקוי במום של משכב זכר הקדושין בטלין מדאורייתא ומדרבנן עכ"ל. ומה שהאשה לא עזבה אותו מיד מפני שהיא לא ידעה את הסבה מדוע בעלה לא פקד אותה בכל יום או יומיים וקוותה שהמצב ייטיב אבל במקום להיטיב הוא נעשה יותר גרוע עד שבסוף בעלה עזב אותה לגמרי. או יכולים לומר שבעלה מצא זונה אחת או יותר והיו לו יחסי מין אתן כל משך זמן הנשואין ובסוף לא נתנו לו לפקוד את אשתו ומאחר ולא רצה לאבדן עזב את אשתו. או שהוא ממש נעשה משוגע גמור ולא רוצה אשה כלל וכלל ורק משחית זרע לבטלה כל הזמן.

אם כן האשה היתה אנוסה מפני שלא רצתה לגדל את ילדיה בבית של גרושין. ועיין בערוך השולחן חושן משפט ס' רלב סק' ד' דאם אחד אנוס ולא מחזיר המקח זה שלא מחזיר כל זמן שהוא אנוס אינו ראייה שמחל על המום. ועיין מחנה אפרים חושן משפט סימן רל"ב שמביא הפתחי תשובה שם רל"ב ס' ק' א' האומר אותו סברא של

הערוך השולחן. אם כן הקדושין בטלים מטעם מקח טעות דבעלה היה שוכב עם זכר מיום הראשון.

ולכן האשה פנוייה ומעולם לא היתה אשת איש והקדושין עם הם בטלים כעפרא דערעא והיא מותרת לכל אדם ויש לה רשות ממני להתנסבא לכל גבר די תיצביין ואיש לא ימחה בידה והיא מותרת לכל אדם.

משה

ועוד סניף להתירה שיש סכנה לאשה לחיות עם בעל שהוא רועה זנות מפני איידס ושאר מחלות מין. ומי ששוכב משכב זכר שוכב לא רק עם גבר אחד אלא הוא שוכב עם כמה גברים וגם בעשיר מופלג כמוהו לא חסר לו בחורות מהצד שישכבו אתו בגלל כספו. וגם הוא יפה מראה וממילא יש סכנה בשביל אשתו לחיות אתו. ועל זה כופים לגרשו בשוטים עיין ערוך השולחן אבן העזר קנד ס' ק' ט' ו'. אם לאו שמפני סבה זו הקדושין הם בטלים למפרע מדאורייתא ומדרבנן ולכן הקדושין של אסתר בת שלמה עם יוסף יהושע בן צבי יצחק בטלים כעפרא דערעא והיא מותרת לכל אדם די תיצביין.

משה

ועיין בפתחי תשובה חלק אבן העזר סימן קע"ח בסוף שמביא מתשובות רבי עקיבא אייגר דהדיין יכול לסמוך על חוות דעתו למצוא אם יש רגלים לדבר שהאשה או האיש כן זנו. וכן עיין ערוך השלחן חושן משפט סימן ט'ו דאפילו בזמן הזה הדיין יכול לסמוך על חוות דעתו בדין מרומא עדות מהבעלי דברים או עדים שלהם. אם לפי חוות דעת הדיין מכל הענין האמת לא כמו שהאיש או האשה או הבעלי דינים

טוענים. ולכן דקדקנו. בהענין בתשובה שלנו והכמנו ומתוך בינה באה דעת להבין אמתות הדברים על פי הלכה להתיר אשה מעגנותה והשם יתן שלא גכשל בהלכה והבא לטהר מסיעים בידיו. ואם כן צדיק גוזר ~~בפני מקיים~~ ואין צדיק מי שמחשיב עצמו בהלכה ולא יוצא מד' אמות של הלכה, ולא בשמים היא. וכך גזר הקב"ה שהלכה היא מה שבית דין מכריחים. ואפילו אם כלפי שמים גליה שזה באמת לא נכון אבל רצון השם שהלכה היא מה שבית דין גוזרים ומה שהחכם דן והוא על פי שקול דעתו יכול לברא בריאה חדשה ודין חדש שהוא מוציא - באמת בורא בריאה חדשה ואשה שהיתה מקודם אשת איש מצבה נשתנה ונעשית פנויה על פי גזרות הקב"ה או על ידי גט מבעלה או על ידי מתה מהקב"ה או על ידי חדושי הלכות שהחכם בורא בפלפולו ודרשין בתורה. שהאשה מעולם לא היתה אשת איש וקדושיה מלמפרע בטלין. וזה גזרת המקום וזה גזרת הכתוב ומי שמאמין שמה אמת מאמין גם שתורתו של משה אמת. ומי שכופר בזה ח"ו נקרא אפיקורס ויש עליו כל דיני אפיקורס ולכן מוכרחים על פי גזרת התורה להאמין באמונה שלמה שהאשה הזאת פנויה מאה אחוז. וכן כתוב בירושלמי ריש פאה שמה קיבל בסיני כל מה שתלמיד חכם ותיק עד סוף כל הימים ידרוש ואפילו אם כלפי שמים גליה דזה לא נכון אבל אם חכם ותיק דרש על פי כללי התורה והחכמה אם כן הקב"ה מסכים לזה וה הפרוש בירושלמי סנהדרין פרק ד' הלכה ב' דמשה בקש לדעת הלכה פסוקה ולא המ'ט פנים לתורה. - המ'ט פירושים לכל הלכה והלכה, ענה לו הקב"ה שזה אי אפשר דהעולם לא יתקיים אלא אם יש מ'ט פנים לתורה ומסביר הרב משה פיינשטיין

בהקדמה לאגרת משה חלק א' דאפילו כלפי שמייה גליה דמה דהחכם חדש לא נכון אבל נתן לחכמים הכח לחדש ולברוא הלכות חדשות על פי כללי חז"ל ומי שהוא ראוי לכך יכול להשתמש בכח זה. ויפתח בדורו כשמואל בדורו וזה רצון השם וזה פירוש אמתת התורה - אמת האמת יש אמת ויש אמת של אמת ומה שדברנו זה אמת של אמת זה תכלית וכונה של תורה ומה שהירושלמי פירש בפאה אומרה שהקב"ה נתן למשה בסיני כל התורה החדושים שתלמיד ותיק עתיד לחדש. וכן כאן זה גזרת

הקב"ה שמשה אמת ותורתו אמת שמה שתלמיד ותיק עתיד לחדש זה כבר נאמר למשה מסיני ולכן האשה אינה אשת איש והקדושין עם אינם קידושין ובטלים כעפרא דערעא והיא מותרת לכל אדם די תיצביין וזה רצון השם ברוך הוא וזה גזרת המקום.

משה

חוץ ממה שכתבנו אנחנו כבר זיכינו גט להאשה כפסק של הרב אליה קלאצקין בעל דבר אליהו עיין שרידי אש חלק ג' סימן כ"ה אהל יצחק חלק ב' ~~סימן סג~~ ^{סימן 30} וגם זכינו על ידי שליח וביטלנו השליח וממילא הקדושין מופקעין עיין ערוך השלחן אבן העזר סוף סימן י"ח שמסכים להתר זה.

וגם הנחנו הגט על הקרקע של רשות הרבים והאשה לקחה הגט מן הקרקע של רשות הרבים וכן מסכים הערוך השלחן באבן העזר סימן קל"ט ס"ק ל"ו שמסכים להתר זה ~~וגם בסוף סימן י"ח~~ . וגם הפקענו הקדושין בזה . ואחרי זה נתנו הגט בידה להאשה. וזה עצת הרב גורן שעשו מעשה כמה פעמים ומשתמשים בהתר זה בישראל כפסק של מהרשם חלק א' ס"ק ט' . ועיין בספרו של הרב גורן מיוחד לזה "הגט של מהרשם".

סימן / - 30

וכן הסכים הרב הרצוג באהל יצחק חלק ב' : א.

והאגרת משה גם הסכים לההתר בדיעבד שאמר לי ככה בעל פה. ובצרוף כל ההתרים
הקדושין של ; בטלים ומבוטלים ויש לה

רשות ממני להתחתן והיא מותרת לכל אדם

משה

אבל כל ההתרים נאמרים רק בשביל האשה בעלה תחת כל חומרת של חרם דרבנו
גרשון מאור הגולה. ומה שקבלו רבותינו עד סוף כל הימים עד שיפטר אותה בגט
כריתות כדת משה וישראל.

משה

ענף ב'

חוץ מכל הדברים שכתבנו היה מקח טעות בקדושין הבעל רימה את האשה להתחתן
איתו בלי ידיעה שהוא משוגע גמור זמן רב קודם שהתקדשה. יש לנו בחינה מפסיכולוג

Battery of test - Psychiatric profile

שמראה שהיו לו הרבה זמן קודם לנשואין סימנים של משוגע, אכזר, מסוכן להרוג
אחרים וגם לאבד עצמו לדעת. שתמיד הוא במצב רוח של דיכאון. שהיו לו בעיות

עם מין, וחיי מין. והבעל בא להתחתן בעל מום מחולי רוח וגם כל זמן של הנשואין שהזוג היו ביחד גלה לכל מי שמכירו בו סימנים של משוגע בהתנהגותו עם אשתו ועם ההורים של אשתו. וגם אני דברתי באריכות אתו ובזמן קצר הרגשתי מאה אחוז שיש לנו עסק עם חולה רוח. ואף שיש לו עסקים ומרויח הרבה כסף אבל כלפי עניני אשות הוא משוגע ואי אפשר לבעלת דעת להשאר אתו. אין דרים עם נחש בכפיפה אחת. ועיין חלקי יואב סימן ^{מקא} כ'ד שאם לפי שקול דעת של בית דין אי אפשר לגור ביחד - להשאר עם אשה, אין בעל דעת יכול לגור אתה, אז יכולים לתת לה גט על ידי התר מאה רבנים. וכן פסק האהל משה רב משה צווייג בחלק ב' סימן קכ'ג שאם

לפי חוות דעת של בית דין אי אפשר לאשה להשאר עם בעלה יכולים להפקיע הקדושין. והאהל משה מסתמה מדבר באופן ובזמן כמו שאנו חיים שאי אפשר לבית דין לכופ עד שתצא נפשו וכן פסק בפרוש האגרת משה אבן העזר חלק ראשון סוף סימן ע"ט הרב. משה פיינשטיין שם מדבר בעניין שאין לבעל גבורת אנשים ושם פוסק שאם אי אפשר לכופ אותו עד שתצא נפשו מפני שאין כח בידינו לכופ אז אמרינן על דעתא דהכי לא התקדשה. רב משה בפרוש כותב בתשובות אחרות בענין של משוגע בטלים לא רק מדאורייתא אלא גם מדרבנן. עיין תשובות באגרות משה.

ואגרת משה סומך עצמו על אבן העזר סימן מ'ד ס'ק א, וסימן קכ'א, וסימן קי'ט שהבית יוסף פוסק כרמב"ם שאף אם האדם הוא נורמלי בכל ענינים אחרים אבל אם הוא משוגע בענין אחד בתמידות אז אין הקדושים חלים ועיין נתיבות בתורת הגט סימן קכ'א דפוסק כבית שמואל ושניהם פוסקים כשיטת הרמב"ם וסיעתו דאם הוא משוגע אפילו בדבר אחד זה נחשב למשוגע ומבטלים הקדושין. וכן פוסק האגרת משה. ועיין אוצר הפוסקים סימן א' לענין התר מאה רבנים דאם אי אפשר לגור עם האשה ולקשאר אתה נותנים התר מאה רבנים. וגם מזכים גט בשבילה. וכן נמי בענין

של איש דמפקיעין הקדושין כשאי אפשר להשאר איתו. וכמו שפוסק האהל משה חלק ב' סימן קכג.

ועיין דבר אליהו סימן מח דבמקום שלא יכולים לכוף מפקיעין הקדושין.

ועיין חושן משפט סימן רלב סימן ו דמום נקרא מה שאנשי המדינה סוברים שאי

אפשר לסבול. וכן פוסק עין יצחק חלק א כד ס'ק ל'ח ל'ט מ' מ'א נק

ואם כן בשאלה שלנו הקדושין לא חלו מפני שהוא משוגע וגם הטעה את אשתו שלא גילה לה מצב רוחו האמיתי.

חוץ מזה טבעת הקדושין היתה שאולה ולא נתן ^{בב} במתנה, הכסף של הטבעת היה של אח של הכלה. ורק אחרי שנים רבות שלמו הבעל והאשה בשביל הטבעת. ואם

כן מעולם לא קנה אשתו בשעת הקדושין מפני שלא נתן לאשה כלום. ~~ענין שאלות של~~
~~המקדוש במתנה.~~

וחוץ מכל אלה. לפי דעת חתם סופר אבן העזר סימן ק'ח וק'ט יש כח ביד חכמים להפקיר כסף קדושין ואף אנו יש לנו הכח. ואם כן יש עוד סניפים להפקיע הקדושין.